

KOMMISSIONENS AFGØRELSE Nr. 284/2000/EKSF

af 4. februar 2000

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse fladvalsede produkter af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i oprullet stand, kun varmtvalsede, med oprindelse i Indien og Taiwan, om godtagelse af tilsagn afgivet af visse eksporterende producenter og om afslutning af proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Sydafrika

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 1889/98/EKSF af 3. september 1998 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 13, 14 og 15,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

(1) Den 8. januar 1999 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (i det følgende benævnt »meddelelsen om indledning af en procedure«) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse fladvalsede produkter af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i oprullet stand, kun varmtvalsede, med oprindelse i Indien, Sydafrika og Taiwan.

(2) Proceduren indledtes som følge af en klage indgivet af Eurofer på vegne af EF-producenter, der tegner sig for en væsentlig del af den samlede produktion i Fællesskabet af den pågældende vare som omhandlet i artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 7, i beslutning nr. 1889/98/EKSF (i det følgende benævnt »grundbeslutningen«). Klagen indeholdt beviser for, at der blev ydet subsidier i forbindelse med den pågældende vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket blev anset for at være tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

2. Undersøgelse

(3) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter i eksportlandene (i det følgende benævnt »eksporterende producenter«) og importører såvel som deres repræsentative sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, repræsentanterne for eksportlandene

og de klagende EF-producenter om indledningen af proceduren. Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle disse parter og til dem, der gav sig til kende inden for den fastsatte frist i meddelelsen om indledning af en procedure. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, i grundbeslutningen gav Kommissionen også de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.

(4) Flere eksporterende producenter, klagende EF-producenter og importører forelagde skriftlige redegørelser.

Alle interesserede parter, som anmodede om at blive hørt inden for den fastsatte frist, og som godtgjorde, at de sandsynligvis ville blive berørt af resultatet af proceduren, og at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev indrømmet en høring.

(5) Alle parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale at

- i) der indføres en endelig udligningstold på importen fra Indien og Taiwan
- ii) et tilsagn afgivet af eksporterende producenter i Indien godtages, og
- iii) at proceduren vedrørende importen af varer fra Sydafrika afsluttes.

Parterne fik også en tidsfrist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.

(6) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de endelige afgørelser er i påkommende tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

(7) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, den fandt nødvendige med henblik på en endelig afgørelse.

Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

— *Klagende producenter i Fællesskabet:*

— Aceralia Corporacion Sid., Madrid, Spanien

— British Steel Plc, London, Det Forenede Kongerige

— Cockerill Sambre SA, Brussels, Belgien

⁽¹⁾ EFT L 245 af 4.9.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 5 af 8.1.1999, s. 2.

- Hoogovens Steel BV, IJmuiden, Nederlandene
 - ILVA Spa, Genoa, Italien
 - Sidmar NV, Gent, Belgien
 - Salzgitter AG, Salzgitter, Tyskland
 - Stahlwerke Bremen GmbH, Bremen, Tyskland
 - SOLLAC, Paris, Frankrig
 - Thyssen Krupp Stahl AG, Duisburg, Tyskland
- Eksporterende producenter:

a) Indien

Essar Steel Ltd, Hazira
 Tata Iron & Steel Company Ltd, Calcutta
 Steel Authority of India Ltd, New Delhi

b) Sydafrika

Iscor Ltd, Pretoria
 Highveld Steel & Vanadium Corp Ltd, Witbank

c) Taiwan

China Steel Corp., Kaohsiung
 Yieh Loong Enterprise Co., Ltd, Kaoshiung

— ikke-forbundne importører — brugerselskab i Fællesskabet

Marcegaglia Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italien

— Importører forbundet med den eksporterende producent:

Sydafrika: Macsteel International UK Ltd, London,
 Det Forenede Kongerige

Macsteel International Belgium NV,
 Antwerpen, Belgien

Macsteel International Stahlhandel GmbH,
 Düsseldorf, Tyskland.

- (8) Subsidieundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 1998 til 31. december 1998 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 1995 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den undersøgte periode«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (9) Den pågældende vare er fladvalsede produkter af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, ikke plette-rede, belagte eller overtrukne, i oprullet stand, kun varmtvalsede, (i det følgende benævnt »varmtvalsede bredbånd«). Denne vare tariferes i øjeblikket under

KN-kode 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 10, 7208 37 90 (!), 7208 38 10, 7208 38 90, 7208 39 10, 7208 39 90.

- (10) Varmtvalsede bredbånd fremstilles almindeligvis på stål-værker ved varmtvalsning af stålhalvfabrikata efter den sidste valsning eller efter bejdsning eller gennemløbs-glødning. Varmtvalsede bredbånd rulles op i ruller.

Stålværker, som fremstiller et bredt udvalg af fladvalsede stålprodukter, anvender varmtvalsede bredbånd som udgangsmateriale til fremstillingen af andre stålprodukter (brede og smalle bånd, alle koldtvalsede produkter, rør osv.). Varmtvalsede bredbånd kan være af forskellige kvaliteter og dimensioner. Størstedelen af importen fra tredjelande til Fællesskabet består af »konstruktionsstål« (såsom S235 og S275 ifølge Euro-norm EN 10025) og »blødt stål« (såsom DD11, DD12, DD13 ifølge EN 10011 og »Deutsche Industrie-Norm« DIN 1614/1). Bredbånd er normalt mellem 1,5 og 15 mm tykke og fra 600 til 2 050 mm bredde. Hver af disse KN-koder svarer til en bestemt varetype, differentieret ved bredde og tykkelse inden for ovennævnte udvalg.

- (11) Den pågældende vare klassificeres også i to adskilte kategorier i forhold til varens finish: sorte varmtvalsede bredbånd (i det følgende benævnt »sorte bredbånd«), som er grundproduktet og bejdsede varmtvalsede bredbånd (i det følgende benævnt »bejdsede bredbånd«) som efter varmtvalsning gennemgår endnu en overfladebehandling kaldet bejdsning. Adskillelsen mellem sorte og bejdsede bredbånd afspejler sig også i den kombinerede nomenklaturstruktur, da bredbånd klassificeret i de to kategorier henhører under specifikke og adskilte KN-koder.

- (12) Selv om der fortrinsvis importeres sorte bredbånd fra de berørte lande, viste undersøgelsen, at importen omfatter alle KN-koder og således alle de forskellige varer, der er anført i ovenstående. Uanset det forhold, at hver KN-kode svarer til en særlig type varmtvalsede bredbånd, konstateredes det, at de alle har identiske eller tilsvarende fysiske og tekniske egenskaber, anvendelser og anvendelsesformål. Følgelig anses alle typer varmtvalsede bredbånd for at være en og samme varer, henhørende under de KN-koder, der er angivet i betragtning 9.

2. Samme vare

- (13) Det fremgår af undersøgelsen, at kvaliteterne og udvalget af dimensioner på varmtvalsede bredbånd, der importeres fra de berørte lande, er identiske eller sammenlignelige med produkter, som fremstilles i Fællesskabet.

- (14) Flere eksporterende producenter hævdede, at den pågældende vare, som de fremstiller og sælger, ikke som sådan kan ombyttes og sammenlignes med den vare, der fremstilles i Fællesskabet. De fremførte, at produktionsprocessen i Fællesskabet er mere avanceret, og at der endog

(!) Se berigtigelse i EFT C 27 af 2.2.1999, s. 30.

anvendes en anden teknologi og således produceres varer af højere kvalitet. De nævnte, at brugerne undertiden må rulle de importerede varer op igen, før de forarbejder dem yderligere. De hævdede derfor, at deres vare ikke er samme vare som EF-erhvervsgrænsens.

- (15) Det er klart, at alle forskelle i produktionsprocessen, der fører til overfladiske eller kemiske mangler, som endog kan ses med det blotte øje, kan give en lavere markedsværdi. Undersøgelsen viste imidlertid, at både den vare, der fremstilles i Fællesskabet, og den vare, der importeres, stadig har samme grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelser. Det kan derfor ikke konkluderes, at varmtvalsede bredbånd, som importeres fra de berørte lande, ikke er samme vare som dem, der fremstilles og sælges i Fællesskabet.
- (16) Undersøgelsen viste også, at kvaliteterne og udvalget af dimensioner på den pågældende vare, som importeres fra de berørte lande, er identiske eller sammenlignelige med de varer, der sælges på hjemmemarkedet i de pågældende lande.
- (17) På dette grundlag konkluderedes det, at varmtvalsede bredbånd, som fremstilles i de pågældende lande og sælges på hjemmemarkedet, varmtvalsede bredbånd, som eksporteres til Fællesskabet fra disse lande, og varmtvalsede bredbånd, som fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrænsen på markedet i Fællesskabet, er samme vare som omhandlet i artikel 1, stk. 5, i grundbeslutningen.

C. SUBSIDIER

1. INDIEN

a) Indledning

- (18) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelsene af Kommissionens spørgeskema, gennemgik Kommissionen følgende fem ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes eksportsubsidier:
- »Passbook Scheme«
 - »Duty Entitlement Passbook Scheme« (toldgodtgørelsesordning)
 - »Export Promotion Capital Goods Scheme« (eksportfremmeordning for investeringsgoder)
 - »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (eksportforarbejdningzoner/eksportorienterede virksomheder)
 - »Income Tax Scheme« (indkomstskatteordning)
- (19) Grundlaget for førstnævnte fire ordninger er »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992« (udenrigshandelsloven) (med virkning fra den 7. august 1992), hvorved »Imports and Exports Control Act of 1947« ophævedes. Ved Foreign Trade Act bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgø-

relser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes hvert femte år og ajourføres hvert år. To af disse dokumenter er relevante for undersøgelsesperioden for den foreliggende sag, dvs. femårsplanerne for årene 1992-1997 og 1997-2002.

- (20) Grundlaget for sidstnævnte ordning, indkomstskatteordningen, er »Income Tax Act of 1961« (indkomstskatte-loven af 1961), som ændres årligt ved »Finance Act« (finansloven).

b) »Passbook Scheme« (PBS)

- (21) Et af instrumenterne under »Export and Import Policy« (eksport- og importpolitikken), som indebærer eksportrelateret bistand, er PBS, der trådte i kraft den 30. maj 1995.

Støtteberettigelse

- (22) PBS står åben for visse kategorier af eksportører, nemlig eksportører, der producerer varer i Indien og derefter udfører dem (»producenter/eksportører«), og eksportører, uanset om de er producenter eller blot forhandlere, som har fået tildelt et såkaldt »Export House/Trading House/Star Trading House/Super Star Trading House« certifikat. Sidstnævnte kategori, som er defineret i eksport- og importpolitikdokumentet, skal bl.a. fremlægge dokumentation for tidligere eksportresultater.

Praktisk gennemførelse

- (23) Ingen producent/eksportør af den pågældende vare ansøgte om eller gjorde brug af PBS. Det er derfor ikke nødvendigt, at Kommissionen vurderer denne del af ordningen i forbindelse med undersøgelsen.

c) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordningen)

- (24) Et andet instrument under eksport- og importpolitikken, som indebærer eksportrelateret bistand, er DEPB, der trådte i kraft den 7. april 1997. DEPB er en ordning, der afløser PSB, som ophørte den 31. marts 1997. Der er to varianter af DEPB:

- DEPB på før-eksportbasis
- DEPB på efter-eksportbasis

i) DEPB på før-eksportbasis

Støtteberettigelse

- (25) DEPB på før-eksportbasis står åben for producenter/eksportører (dvs. alle producenter i Indien, som udfører varer) eller handelselskaber/eksportører (dvs. forhandlere), som er knyttet til producenter. For at blive støtteberettiget under denne ordning skal selskabet have udført varer i den treårs periode, der går forud for indgivelse af anmodning om licens.

Praktisk gennemførelse

- (26) En støtteberettiget eksportør kan ansøge om en licens. Licensen, der udstedes automatisk, tildeler et kreditbeløb, der kan benyttes til at udligne told, der skal betales på fremtidig import af varer. Licensens værdi beregnes på grundlag af 5 % af den gennemsnitlige årlige værdi af ansøgerens samlede eksport i de foregående tre år.
- (27) Licensen, der ikke er omsættelig, er gyldig i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdagen. Når kreditten i licensen er opbrugt, skal der betales et gebyr til den relevante myndighed. Et selskab kan derefter ansøge om et yderligere kreditbeløb, der igen beregnes på grundlag af 5 % af den gennemsnitlige værdi af eksporten i de foregående tre år.
- (28) DEPB på før-eksportbasis tillader toldfri indførsel af råmaterialer, som er nødvendige til fremstilling af varer på det pågældende selskabs fabrik. Afgørelsen om, hvilke varer der kan indføres toldfrit, træffes ved henvisning til de råmaterialer, der er anført i en Standard Input-Output Norm (SION) ⁽¹⁾, og er afhængig af den vare, der skal fremstilles. Sådanne toldfri råmaterialer kan ikke derefter overdrages, udlånes, sælges, afstås eller på nogen som helst anden måde benyttes af selskabet, bortset fra som bestanddele i den færdige vare.
- (29) Anvendelse af ordningen medfører også en eksportforpligtelse. Når licensen benyttes til toldfri indførsel, forpligter indehaveren sig til at benytte varerne som råmaterialer til færdigvarer beregnet til eksport. Eksport medfører en fordel, der er baseret på den færdige vares type og mængde. Fordelen beregnes på grundlag af SION. Når licensindehaveren har foretaget eksport til en værdi, der berettiger ham til en fordel, der svarer til den kredit, der allerede er indrømmet i henhold til DEPB på før-eksportbasis, er hans forpligtelse opfyldt.

Konklusion om DEPB på før-eksportbasis

- (30) Den indiske regering hævder, at DEPB på før-eksportbasis er en tilladt eftergivelsesgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. bestemmelserne i bilag I, litra i), i grundbeslutningen, og at ordningen derfor ikke er udligningsberettiget. Bilag II og III til grundbeslutningen indeholder retningslinjer for fastlæggelse af, om sådanne ordninger er eksportsubsidier.
- (31) DEPB på før-eksportbasis er en værdibaseret ordning. SION-programmet fastsætter teoretiske omkostningsberegninger, der er baseret på den formodede værdi af råmaterialer, der skal importeres for at fremstille en given vare. Når SION-satsen er fastsat for en bestemt færdig vare, kan råmaterialer indføres toldfrit i henhold til en DEPB før-eksportlicens. Der er fintet krav om at importere alle råmaterialerne på SION-listen. Den eneste

begrænsning på mængden af noget bestemt råmateriale, der kan indføres i henhold til ordningen, er værdien af den indrømmede licens og den tilsvarende forpligtelse til at eksportere den færdige vare.

- (32) Et selskab, som kan tilvejebringe råmaterialer til en lavere pris end den, der er fastsat SION-programmet, eller som kan købe nogle af råmaterialerne på hjemmemarkedet, vil være i stand til at importere overskydende toldfri råmaterialer, der kan benyttes i dets hjemmemarkedsproduktion. Der er tilsyneladende ingen bestemmelse i SIONprogrammet, der forhindrer en sådan situation i at opstå. Der blev heller ikke konstateret nogen anden ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke toldfri råmaterialer der rent faktisk forbruges ved fremstillingen af den eksporterede færdige vare eller i hvilke mængder.
- (33) I bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til grundbeslutningen fastsættes, at hvis det fastslås, at eksportlandets regering ikke opretholder en kontrolordning, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af henholdsvis de faktiske råmaterialer, der indgår, eller de faktiske transaktioner, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Den indiske regering foretog ikke en sådan undersøgelse.
- (34) Den eneste indiske eksportør i denne undersøgelse, der anvender ordningen, har over for Kommissionen dokumenteret, at selskabet ikke opnåede for store fordele. Selskabet var også i stand til at fastlægge, at alle fordele i henhold til DEPB-ordningen på før-eksportbasis i POI blev opvejet af den told, der normalt kun skal betales for råmaterialer, der indgår i det færdige eksporterede produkt. Selskabet havde således ikke opnået en fordel.

ii) DEPB på efter-eksportbasis

Støtteberettigelse

- (35) Ordningen står åben for producenter/eksportører (dvs. alle producenter i Indien, som udfører varer) eller handelsselskaber/eksportører (dvs. forhandlere).

Praktisk gennemførelse af DEPB på efter-eksportbasis

- (36) I henhold til denne ordning kan enhver støtteberettiget eksportør anmode om kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de udførte færdigvarer. Sådanne DEPB-procentsatser er fastsat af de indiske myndigheder for de fleste varer, herunder de pågældende varer, på grundlag af gældende Standard Input/Output-normer. En licens med angivelse af det bevilgede kreditbeløb udstedes automatisk.

⁽¹⁾ SION-programmet er beskrevet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1156/98 (EFT L 202 af 18.7.1998, s. 40).

- (37) DEPB på efter-eksportbasis åbner mulighed for at anvende sådanne kreditter i forbindelse med senere indførsel af varer, som ikke er anført på tidligere nævnte »Negative List of Imports«. Sådanne indførte varer kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.
- (38) DEPB-kreditter er frit omsættelige. DEPB-licensen er gyldig i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdagen.
- (39) Når alle kreditter er opbrugt, skal selskabet betale et gebyr til de pågældende myndigheder.

Konklusion om DEPB på efter-eksportbasis

- (40) Denne ordning er klart betinget af eksportresultater. Kredit beregnes automatisk på grundlag af en formel, der benytter SION-satser, uanset om råmaterialerne er importeret, om der er betalt importafgift på dem, eller om de rent faktisk er blevet brugt til eksportproduktion eller i hvilke mængder. Et selskab kan anmode om en licens, uanset om det overhovedet foretager import eller køber importerede varer fra andre kilder. Ordningen kan derfor ikke anses for at være en toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning, da godtgørelsen af importtold ikke er begrænset til tolden på varer, som indgår i produktionsprocessen, og der er således tale om høj godtgørelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den er derfor udligningsberettiget i henhold til grundbeslutningens artikel 3, stk. 4, litra a), idet der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået, og den er betinget af eksportresultatet.

Beregning af subsidiebeløbet for DEPB på efter-eksportbasis

- (41) Fordelene for eksportørerne er blevet beregnet på to særskilte måder, alt efter hvorledes selskabet har gjort brug af DEPB-licenserne.
- (42) Hvor selskabet benyttede licenserne til at foretage toldfri import, beregnes fordelene på grundlag af den told, der normalt skulle betales for import foretaget i undersøgelsesperioden, men som forblev ubetalt i henhold til DEPB.
- (43) Hvor selskabet solgte sine licenser, beregnes fordelene på grundlag af den kredit, der blev ydet i licensen, uanset licensens salgspris. Tre eksporterende producenter og den indiske regering hævdede, at fordelene burde begrænses til licensens reelle salgspris, der ofte er mindre end den pålydende værdi af kreditterne i licensen. Dette kan imidlertid ikke imødekommes, da salget af en licens til en pris, der ligger under den pålydende værdi, er en rent kommerciel afgørelse, der ikke ændrer størrelsen af den fordel, der opnås af ordningen.

- (44) For at fastlægge den fulde fordel af ordningen for modtageren er dette beløb blevet justeret ved tillæg af renter i undersøgelsesperioden. Det er normal praksis at afspejle fordelene for modtageren af et engangstilskud ved at lægge den årlige markedsrente til den pålydende værdi af tilskuddet, idet det blev antaget, at tilskuddet var blevet givet den første dag i undersøgelsesperioden. I det foreliggende tilfælde er det imidlertid klart, at der kan gives individuelle tilskud når som helst mellem den første og sidste dag i undersøgelsesperioden. I stedet for at lægge markedsrenten til hele beløbet blev det antaget, at der var modtaget et gennemsnitligt tilskud midt i undersøgelsesperioden, og renten skulle derfor dække en periode på seks måneder, svarende til halvdelen af markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden, dvs. 7 %. Dette beløb er derefter fordelt på hele udførelsen i undersøgelsesperioden.

- (45) Den indiske regering og tre eksportører hævdede, at Kommissionen havde vurderet denne ordning på en forkert måde med hensyn til subsidiernes omfang og størrelsen af den udligningsberettigede fordel. De fremførte navnlig, at Kommissionens vurdering af fordelene ved ordningen var ukorrekte, da det kun var den for høje toldgodtgørelse, der kunne anses for at være en subsidie i overensstemmelse med artikel 2 i grundbeslutningen.

- (46) I artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii) er der fastsat bestemmelser om fritagelse for bl.a. godtgørelse og substitutionsgodtgørelse, som er i overensstemmelse med de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt I, og bilag II (retningslinjer for fastlæggelse af godtgørelse) og III (retningslinjer og regler for substitutionsgodtgørelse).

- (47) Da Kommissionens analyse viste, at DEPB-ordningen på efter-eksportbasis ikke er en egentlig toldgodtgørelsesordning eller en substitutionsgodtgørelsesordning, kommer spørgsmålet om, hvorvidt toldgodtgørelsen har været for høj, ikke på tale, og den fulde fordel er udligningsberettiget. Som omhandlet i betragtning 40 indgår for stor eftergivelse af importafgifter også i denne ordning.

- (48) Tre selskaber opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 4,1 % og 12,3 %.

d) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCGS) (Eksportfremmeordning for investeringsgoder)

- (49) Et andet instrument under eksport- og importpolitikken, som indebærer eksportrelateret bistand, er EPCGS, som indførtes den 1. april 1990 og ændredes den 5. juni 1995.

Støtteberettigelse

- (50) EPCGS står åben for producenter/eksportører (dvs. alle producenter i Indien, som udfører varer) eller handelselskaber/eksportører (dvs. forhandlere). Siden den 1. april 1997 har producenter, der er knyttet til handelselskaber/eksportører, også kunnet udnytte ordningen.

Praktisk gennemførelse

- (51) For at opnå støtte under denne ordning skal et selskab fremlægge oplysninger for de pågældende myndigheder om arten og værdien af de investeringsgoder, som skal indføres. Afhængig af de eksportforpligtelser, som selskabet er rede til at påtage sig, vil det få bevilling til at indføre investeringsgoder enten til nul-told eller til nedsat told. Der udstedes automatisk en licens, som giver tilladelse til indførsel til præferencesatser.
- (52) For at opfylde eksportforpligtelsen skal de udførte varer være fremstillet ved brug af de indførte investeringsgoder.
- (53) Der betales et ansøgningsgebyr for udstedelse af licensen.

Konklusion om EPCGS

- (54) EPCGS er en udligningsberettiget subsidieordning, eftersom en eksportørs betaling af nedsat told eller nul-told udgør et finansielt bidrag fra den indiske regering, idet der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel i form af nedsat told eller fuldstændig fritagelse for betaling af importafgifter.
- (55) Subsidieydelsen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundbeslutningen, eftersom den ikke kan opnås uden forpligtelse til at udføre varer, og den anses derfor for specifik.

Beregning af subsidiebeløbet

- (56) Fordelen for eksportørerne er beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte skyldige told på indførte investeringsgoder ved at fordele dette beløb over en periode, der afspejler den normale afskrivning på sådanne investeringsgoder i den pågældende industri. Denne periode er fastsat ved anvendelse af det vejede gennemsnit (på grundlag af de producerede mængder af den pågældende vare) af afskrivningsperioderne for investeringsgoder, som hvert selskab faktisk har indført under EPCGS, og resultatet heraf er en normal afskrivningsperiode på 15,5 år. Det således beregnede beløb,

er blevet justeret ved tillæg af renter i undersøgelsesperioden for dermed at fastlægge den fulde støtte, som modtageren opnår under denne ordning. I betragtning af arten af disse subsidier, som svarer til et engangstilskud, ansås markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden, dvs. 14 %, for rimelig. Det fremkomne subsidiebeløb er derefter fordelt på hele udførslen i undersøgelsesperioden.

- (57) Den indiske regering og tre eksportører fremførte, at enhver fordel burde fordeles på den samlede omsætning, da alle maskiner, der importeres i henhold til EPCG-ordningen, ville blive benyttet til produktion til såvel eksport- som hjemmemarkedet. Det egentlige formål med ordningen er angiveligt at bistå indiske selskaber med at modernisere deres teknologi, så de kan blive mere konkurrencedygtige på det internationale marked (såvel som at forhindre valutatab), og at ordningen burde ikke anses for at være en eksportsubsidie. Argumentet blev imidlertid forkastet. Som nævnt ovenfor må et selskab give tilsagn om eksport, hvis det skal kunne benytte ordningen. Subsidiet anses derfor for at være eksportbetinget, og fordelene er blevet fordelt på eksportomsætningen i undersøgelsesperioden i overensstemmelse med stk. F, litra b), nr. I i retningslinjerne for beregning af subsidiebeløbet ⁽¹⁾.
- (58) To selskaber opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 0,0 % og 0,8 %.

e) »Export Processing Zones (EPZ)/Export Oriented Units« (EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)

- (59) Et andet instrument under eksport og importpolitikken, som ifølge klagen indebærer eksportrelateret bistand, er ordningen om eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder (EPZ/EOU), som indførtes den 22. juni 1994.
- (60) Kommissionen fastslog, at ingen producenter af den pågældende vare var beliggende i en EPZ eller var en EOU. Det er derfor ikke nødvendigt, at Kommissionen vurderer ordningen i forbindelse med undersøgelsen.

f) »Income Tax Exemption Scheme« (ITES) (indkomstskatteordningen)

- (61) Retsgrundlaget for ITES er Income Tax Act of 1961. I denne lov, som ændres årligt ved Finance Act, fastlægges grundlaget for skatteopkrævningen samt for forskellige fritagelses-/fradragsordninger, der kan gøres krav på. Blandt de fritagelser, som firmaer kan gøre krav på, findes nogle i nævnte lovs Section 10A, 10B og 80HHC.
- (62) Kommissionen fastslog, at ingen producent af den pågældende vare fremsatte krav i henhold til ITES i undersøgelsesperioden. Det er derfor ikke nødvendigt, at Kommissionen vurderer ordningen i forbindelse med undersøgelsen.

⁽¹⁾ EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6.

g) Udligningsberettigede subsidiebeløb

(63) Det udligningsberettigede subsidiebeløb for hver af de undersøgte eksportører udgør:

	DEPB (Før-eksport)	DEPB (Efter-eksport)	EPCGS	I alt
Essar Steel Ltd.	0,0	4,1	0,8	4,9
Steel Authority of India Ltd.	0,0	12,3	0,0	12,3
Tata Iron and Steel Co. Ltd.	0,0	8,7	0,0	8,7

2. SYDAFRIKA

a) Indledning

(64) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelsene af Kommissionens spørgeskema, gennemgik Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt er subsidieordninger:

- Midlertidig skattefrihed for investeringer i produktion
- Lån til præferentiel rente
- Fritagelse for importafgift
- Bistand til eksportmarkedsføring
- Præferentielle fragt- og elektricitetspriser
- Prisnedslag på eksporterede sekundære stålprodukter.

(65) Tre programmer — nemlig det regionale industriudviklingsprogram (RIDP), det forenklede regionale industriudviklingsprogram (SRIDP) og den almindelige eksporttilskyndelsesordning — blev ikke undersøgt. På tidspunktet for indledningen af proceduren havde Sydafrikas regering allerede fremlagt beviser for, at disse programmer var blevet afsluttet mellem november 1996 og juli 1997. Kommissionen accepterede derfor, at de pågældende eksportører ikke kunne have opnået fordele af dem i undersøgelsesperioden.

b) Afslutning

(66) For de ordninger, som det konstateredes selskaberne benyttede under undersøgelsen, blev det fastslået, at den kumulative fordel varierede fra 0,10 % til 0,48 %. Da dette er et minimalt beløb i henhold til artikel 14, stk. 5, i grundbeslutningen, var det efter Kommissionens opfattelse ikke nødvendigt at undersøge, om hver enkelt ordning var udligningsberettiget. Kommissionen besluttede i stedet, at denne procedure skulle afsluttes med hensyn til Sydafrika uden indførelse af told.

3. TAIWAN

a) Indledning

(67) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelsene af Kommissionens spørgeskema, gennemgik Kommissionen tjenestegrene følgende ordninger, som angiveligt er subsidieordninger:

- Skattefradrag og -fritagelser
- Fremskyndet afskrivning
- Fritagelse for importafgift
- Modsvarende midler
- Skattefradrag for investeringer i områder med begrænsede naturressourcer
- Lån til præferentiel rente
- Subsidier til selskaber beliggende i industriparke og eksportforarbejdningszoner.

(68) Der gives nærmere oplysninger om disse ordninger herunder.

(69) De første seks ordninger er baseret på loven om modernisering af industrier (Statute for Upgrading Industries). Sidstnævnte ordning er baseret på loven om etablering og forvaltning af forskerparker (Statute for the Establishment and Administration of Science-based Parks) og loven om etablering og forvaltning af eksportforarbejdningszoner (Statute for the Establishment and Management of Export Processing Zones).

b) Skattefradrag for køb af automatiserings- og forureningskontroludstyr

Retsgrundlag

(70) Det grundlæggende instrument i forbindelse med den økonomiske udvikling af Taiwans industri er loven om modernisering af industrier, der trådte i kraft den 1. januar 1991 og senest blev ændret den 27. januar 1995. Loven suppleres af reglerne for håndhævelse af loven om modernisering af industrier som senest ændret den 27. januar 1995. Skattefradragene er omfattet af lovens artikel 6. Den praktiske gennemførelse af ordningen reguleres endvidere af foranstaltninger om anvendelse af skattefradrag, som blev vedtaget af Taiwans parlament den 15. april 1991, og som senest blev ændret den 27. februar 1995.

Støtteberettigelse

(71) Skattefradragene kan benyttes af alle fremstillingsvirksomheder. Der er ingen specifikke eksportkrav, og muligheden for at benytte fradragene er heller ikke afhængig af produkttyper, mindste produktionsmængder eller omsætning.

(72) Ifølge lovens artikel 6 indrømmes der imidlertid kun skattefradrag for følgende begrænsede antal investeringer:

- Investeringer i udstyr til automatisering af produktionen
- Investeringer i udstyr til forureningskontrol.

(73) Ifølge loven om modernisering af industrier skal investeringen i udstyr være på over 600 000 nye taiwanske dollars (NT\$). Skattefradragene for de forskellige investeringstyper kan kumuleres. Skattefradraget er begrænset til 50 % af den samlede skat, der skal betales i et givet år.

Skattefradragsbeløbet

(74) Ethvert berettiget selskab, der investerer i ovennævnte typer udstyr, kan fradrage 10 % til 20 % af købsprisen fra den selskabsskat, der skal betales for det pågældende år. Hvis den indkomstskat, der skal betales, er mindre end det fradragsberettigede beløb, kan fordelene overføres i de følgende fire år.

(75) Det beløb, der kan fratrækkes i skat, beregnes således:

For køb af indenlandsk fremstillet automatiserings- eller forureningskontroludstyr er fradragssatsen 20 %. For køb af udenlandsk fremstillet automatiserings- eller forureningskontroludstyr er fradragssatsen 10 %. For køb af teknologi til automatisering af produktionen er fradragssatsen 10 %.

Praktisk gennemførelse

(76) For at opnå skattefradragene indgiver et selskab senest 6 måneder fra datoen for leveringen af udstyret eller afslutningen af projektet en ansøgning til Økonomiministeriets kontor for industriel udvikling om udstedelse af et skattefradragscertifikat. Før udstedelsen af certifikatet kontrollerer de lokale skattemyndigheder, om udstyret er omfattet af kriterierne i artikel 6 i loven om modernisering af industrier og reelt er blevet installeret. Når certifikatet er udstedt, kan skattefradraget fratrækkes skatteangivelsen for det gældende år (punkt 95 på skatteangivelsen).

Udligningsberettigelse

(77) Skattefradrag i henhold til artikel 6 i loven om modernisering af industrien er udligningsberettigede subsidier, jf. artikel 3, stk. 4, litra b), i grundbeslutningen. Skattefradragene er subsidier, der er betinget af brugen af indenlandsk fremstillede varer fremfor udenlandske varer.

Skønt programmet giver mulighed for skattefradrag for både importerede og indenlandsk fremstillede varer, er subsidiet dobbelt så stort ved køb af indenlandsk udstyr og tilskynder derfor direkte til køb af udstyr fremstillet i Taiwan. Det fremgik af kontrollen, at de taiwanske myndigheder har tendens til at begunstige køb af indenlandsk fremstillet udstyr fremfor importerede maskiner ved at give forskellige fordele (20 % for indenlandsk udstyr mod 10 % for importeret udstyr).

(78) Ordningen er et subsidie, da det finansielle bidrag fra Taiwans regering i form af skattefradrag medfører en fordel for eksportørerne. Der er tale om subsidier, som retligt er betinget af brugen af indenlandske varer fremfor importerede varer, og de anses derfor for specifikke i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i grundbeslutningen.

(79) Af ovennævnte årsager finder Kommissionen, at skattefradragene er udligningsberettigede subsidier.

Beregning af fordelene

(80) Subsidiebeløbet bør beregnes på grundlag af den ikke betalte skat i undersøgelsesperioden (undersøgelsesperioden i denne procedure svarer til et skatteår i Taiwan, dvs. 1. januar 1998 til 31. december 1998). Det samlede subsidiebeløb bør fordeles på det samlede salg, da dette subsidie gavner både hjemmemarkeds- og eksportsalget.

(81) Den taiwanske regering og et selskab hævdede, at Kommissionen burde have beregnet fordelene ved subsidiet til forskellen mellem de to fradragssatser, dvs. de 20 % for indenlandsk udstyr og de 10 % for importeret udstyr. Kommissionen udlignede hele skattefradragsbeløbet, da fradraget på 20 % for indenlandsk udstyr ikke kan anses for at være en afvigelse fra standardfradraget på 10 %. De to fradragssatser bør betragtes som særskilte programmer, som både er specifikke for indenlandsk udstyr og importeret udstyr. Uden fradraget på 20 % for indenlandsk udstyr ville et selskab ikke have fået skattefradrag, da satsen på 10 % kun gælder for importerede maskiner; det er ikke nogen generel sats. Kommissionen konkluderede derfor, at størrelsen af subsidiet er hele den indtægt, den taiwanske regering har givet afkald på.

(82) Et selskab opnåede fordel af denne ordningen; fordelene udgjorde 2,19 %.

c) Skattefradrag for investeringer i visse virksomheder

Støtteberettigelse

- (83) I henhold til artikel 8 i loven om modernisering af industrien kan skattefradraget benyttes af enhver investor, der køber navnenoterede aktier udstedt af en vigtig teknologibaseret virksomhed, eller en vigtig virksomhed, hvori der investeres, og som er udpeget af staten. Det selskab, der foretager investeringen, skal beholde de noterede aktier i mindst to år. Det findes ingen præcis definition af udtrykket »en vigtig teknologibaseret virksomhed«. En vigtig virksomhed, hvori der investeres, kan være enhver virksomhed med en kapital på 2 mia. NT\$, forudsat at den er udpeget som sådan af Taiwans regering.

Skattefradragets beløb

- (84) Ethvert berettiget selskab, som har investeret i ovennævnte typer virksomheder, kan trække 20 % af den pris, der er betalt for de købte aktier, fra den selskabskat, der skal betales.

Praktisk gennemførelse

- (85) For at få skattefradragene anmoder det selskab, hvori der er foretaget en investering, kontoret for industriel udvikling om at udstede et skattefradragcertifikat. Før udstedelsen af skattecertifikatet kontrollerer kontoret, om selskabet er en teknologibaseret virksomhed, eller om de offentlige myndigheder har udpeget den virksomhed, der er målet for investeringen, som en vigtig virksomhed, hvori der er investeret. Når certifikatet er udstedt til det selskab, hvori der er investeret, kan investoren gøre krav på skattefradraget, der kan fratrækkes skatteangivelsen for det gældende år (punkt 95 på skatteangivelsen).

Udligningsberettigelse

- (86) Skattefradrag i henhold til artikel 8 i loven om modernisering af industrien er udligningsberettigede subsidier, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), i grundbeslutningen. Taiwans regering har begrænset adgangen til subsidiet til virksomheder, der foretager en specifik investering. Det fremgik af kontrollen, at de taiwanske myndigheder har til hensigt at begunstige investeringer i visse sektorer og virksomheder.

- (87) Ordningen er et subsidie, da det finansielle bidrag fra Taiwans regering i form af skattefradrag medfører en fordel for eksportørerne. Det er et subsidie, som er specifikt for visse virksomheder i Taiwan, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), i grundbeslutningen.

- (88) Taiwans regering hævder, at dette program ikke er et subsidie, da der ikke er noget finansielt bidrag til selskaber, hvori der er investeret. Dette er ikke rigtigt. Som nævnt modtager et selskab, der investerer i visse virksomheder, et skattefradrag på 20 % af det investerede beløb. Et skattefradrag er helt klart et finansielt bidrag fra regeringen, dvs. indtægter, der er givet afkald på som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundbeslutningen, og det investerende selskab opnår således en fordel.

- (89) Taiwans regering og et selskab fremførte, at programmet er åbent for alle og derfor ikke er specifikt, da det er åbent for alle selskaber, som investerer i visse virksomheder. Kommissionen fastslog imidlertid, at kun selskaber, som investerer i visse virksomheder, kan udtrykkelig benytte programmet, da ikke alle investeringer i lagerbeholdninger er berettiget til skattefradrag. Kun investeringer i et begrænset antal virksomheder, dvs. vigtige teknologibaserede virksomheder eller vigtige virksomheder, hvori der er investeret, vil kunne opnå skattefradrag. Kommissionen er enig med den taiwanske regering i, at definitionen af støtteberettigede virksomheder er klar og objektiv. Men den er ikke neutral eller kan anvendes horisontalt som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i grundbeslutningen, da den begrænser antallet af investeringer, som kan føre til skattefradrag, på grundlag af de pågældende virksomheders aktivitet. Hvis investeringsvirksomheden ønsker at opnå et subsidie, er dens valgmuligheder begrænset på et sektorspecifikt grundlag. Ifølge artikel 2 i kriterierne for fastsættelse af større teknologiske virksomheder for fremstillingsindustrien og teknisk serviceindustri begrænser skattefradraget til 11 specifikke typer investeringer. Anvendelse af programmet er således betinget af, at der investeres i bestemte virksomheder; det er ikke generelt til rådighed og derfor udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundbeslutningen.

- (90) Af ovennævnte årsager finder Kommissionen, at skattefradragene er udligningsberettigede subsidier.

Beregning af fordel

- (91) Fordelen for eksportørerne bør beregnes på grundlag af det skattefradrag, der reelt blev indrømmet eksportørerne i undersøgelsesperioden. Fordelen bør fordeles på selskabets samlede omsætning i undersøgelsesperioden.

- (92) Et selskab opnåede fordel af denne ordning; fordelene udgjorde 1,34 %.

d) Skattefradrag for forskning og udvikling samt personaleuddannelse

Retsgrundlag

- (93) Skattefradragene for forskning og udvikling samt personaleuddannelse er omfattet af artikel 6 i loven om modernisering af industrier. Den praktiske gennemførelse af ordningerne reguleres desuden af foranstaltningerne vedrørende anvendelsen af skattefradrag for virksomhedsinvesteringer i forskning og udvikling, personaleuddannelse og etablering af image for globale varemærker (i det følgende benævnt »foranstaltningerne«), som blev vedtaget af Taiwans parlament den 15. april 1991 og senest ændret den 28. maj 1997.

Støtteberettigelse

- (94) Skattefradragene kan benyttes af alle fremstillingsindustrier samt landbrugs- og servicevirksomheder. Der er ingen specifikke eksportkrav, og muligheden for at benytte fradragene er heller ikke afhængig af produkttyper, mindste produktionsmængder eller omsætning.

Skattefradragbeløbet

- (95) For så vidt angår investeringer i forskning og udvikling kan 15 % af de samlede udgifter til forskning og udvikling fratrækkes den selskabsindkomstskat, der skal betales i et givet år, hvis de samlede forsknings- og udviklingsudgifter udgør mindst 2 mio. NT\$ eller 2 % af nettoindtægterne i samme skatteår. Hvis de samlede udgifter når 2 mio. NT\$ og overstiger 3 % af nettoindtægten, kan 20 % af det overskridende beløb fratrækkes selskabsindkomstskatten.
- (96) Ifølge artikel 6 i foranstaltningerne kan 15 % af investeringen fratrækkes den selskabsindkomstskat, der skal betales, hvis et selskabs samlede udgifter til personaleuddannelse når 600 000 NT\$ i et skatteår.
- (97) For begge former for skattefradrag kan fordelingen overføres i de følgende fire år, hvis det beløb, der skal betales i selskabsskat i det relevante år, er mindre end det beløb, der kan fratrækkes.

Praktisk gennemførelse

- (98) Et selskab skal for at opnå skattefradragene indgive en særlig ansøgning sammen med selskabsskatteangivelsen. De lokale skattemyndigheder kontrollerer, om udgifterne falder ind under kriterierne i artikel 6 i loven om modernisering af industrien og artikel 2 og 3 i foranstaltningerne, og fastsætter det beløb, der kan fratrækkes. Når de lokale skattemyndigheder har godkendt beløbet, kan skattefradraget benyttes i skatteangivelsen for det gældende skatteår.

Udligningsberettigelse

- (99) Skattefradragene for forskning og udvikling samt personaleuddannelse i henhold til artikel 6 i loven om modernisering af industrien udgør ikke udligningsberettigede subsidier. Skattefradragene er generelt til rådighed for alle virksomheder i fremstillings- og serviceindustrien

samt landbruget, som investerer i forskning og udvikling og personaleuddannelse. De fradragberettigede udgifter er desuden nøje beskrevet i artikel 2 (forskning og udvikling) og 3 (personaleuddannelse) i foranstaltningerne, og de berettigede aktiviteter er af en type, der kan afholdes af firmaer i alle sektorer i erhvervslivet. Skattemyndighederne kan ikke udøve et skøn for at afgøre, om en investering er fradragberettiget. Endelig fremgik det af undersøgelsen, at de pågældende skattefradrag rent faktisk var blevet benyttet af alle sektorer i erhvervslivet.

e) Andre skattefradrag

- (100) Der konstateredes følgende skattefradrag og -fritagelser, som ikke er benyttet af de eksporterende producenter af den pågældende vare:
- Skattefradrag for etablering af internationalt anerkendte varemærker
 - En femårig skattefritagelse for visse udpegede virksomheder i henhold til artikel 8 i loven om modernisering af industrien
 - En femårig fritagelse for selskabsskat i henhold til artikel 15 og 17 i loven om etablering og forvaltning af forskerparker.
- (101) Da det konstateredes, at disse programmer ikke var blevet benyttet, er de pågældende fradrag udligningsberettigelse ikke blevet undersøgt.

f) Fremskyndet afskrivning

Støtteberettigelse

- (102) Artikel 5 i loven om modernisering af industrien gør det muligt at foretage en fremskyndet afskrivning, hvis en fremstillingsvirksomhed investerer i visse typer af anlægsaktiver. De berettigede anlægsaktiver er udstyr til brug i forbindelse med forskning og udvikling, inspektion af forsøgsvarer, energibesparende foranstaltninger eller alternativ energi.

Praktisk gennemførelse

- (103) Et selskab, som har investeret i berettiget udstyr, skal indgive en ansøgning til kontoret for industriel udvikling med beskrivelse af maskinen og en kopi af kataloget for maskinen. Kontoret kontrollerer, om maskinen er berettiget, og udsteder et certifikat. Når selskabsindkomstskatteangivelsen indgives til skattemyndighederne, vedlægger selskabet certifikatet og en liste over alle genstande, der er godkendt med henblik på fremskyndet afskrivning. De lokale skattemyndigheder kontrollerer igen, om maskinen er omfattet af kriterierne i artikel 5 i loven om modernisering af industrien, og om den fremskyndede afskrivning er blevet anvendt korrekt.

Støttebeløbet

- (104) I henhold til skattelovens artikel 51 kan et selskab benytte tre metoder til at afskrive sine aktiver: lineær afskrivning, afskrivning af en fast procentsats af den degressive bogførte værdi eller arbejdstidsmetoden. Det fremgik af undersøgelsen, at alle eksporterende producenter af de pågældende varer benyttede lineær afskrivning, hvorved der afskrives et fast beløb over udstyrets brugstid. Ifølge tabellen om anlægsaktivers brugstid har hver maskintype en fast brugstid på mellem 2 og 50 år. For maskiner benyttet i stålindustrien er afskrivningsperioden i gennemsnit syv år.
- (105) Fordelen i henhold til bestemmelserne om fremskyndet afskrivning består i en forkortet afskrivningsperiode på 2 år i stedet for den normale periode (dvs. i gennemsnit 7 år i stålindustrien), der er fastsat i tabellen om anlægsaktivers brugstid.

Udligningsberettigelse

- (106) Fremskyndet afskrivning i henhold til artikel 5 i loven om modernisering af industrien er et udligningsberettiget subsidie. Det fremgik af undersøgelsen, at et selskab trods de objektive kriterier i artikel 5 i loven om modernisering af industrien benyttede bestemmelserne om fremskyndet afskrivning til at afskrive alle maskiner og alt udstyr i et nyt produktionsanlæg og også bygninger. Disse maskiner benyttes til fremstilling af stålprodukter og har ingen direkte virkning på forskning og udvikling, forsøgsvarer eller energibesparende foranstaltninger. Kontoret for industriel udvikling og de lokale skattemyndigheder godkendte denne anmodning. Disse investeringer falder tilsyneladende ikke ind under de kriterier, der er fastsat i artikel 5 i loven om modernisering af industrien, og som vedrører udstyr benyttet i forbindelse med energibesparende foranstaltninger, forsøgsprodukter eller investeringer i forskning og udvikling. Det bør derfor konkluderes, at den bevilgende myndighed har skønsbeføjelser med hensyn til beslutningen om at indrømme fordelene ved fremskyndet afskrivning, og at den kan begunstige visse virksomheder frem for andre.

- (107) Efter offentliggørelsen fremfører Taiwans regering, at certifikatet for fremskyndet afskrivning udstedes af kontoret for industriel udvikling og ikke IDB. Efter kontrol er Kommissionens tjenestegrene enige med regeringen i, at certifikatet blev udstedt af det pågældende kontor for det angivelige indkøb af energibesparelsesudstyr. Kommissionen må dog stadig konkludere, at det involverede subsidie er udligningsberettiget som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i grundbeslutningen, da den bevilgende myndighed tilsyneladende

ikke anvender kriterierne i alle tilfælde og anvendelsen af subsidiet derfor faktisk er begrænset til visse virksomheder ved skønsbeføjelse. Det selskab, der benyttede programmet, fremskyndede afskrivningen på et stort antal artikler, som helt klart ikke kan klassificeres som energibesparelsesudstyr såsom bygninger. Kommissionen konkluderer således, at der ifølge programmet opnås en fordel ved den pågældende vare og programmet er udligningsberettiget.

- (108) Et selskab fremførte, at selv om det anvendte fremskyndet afskrivning, benyttede det ikke programmet, idet dets globale afskrivning i forbindelse med fremskyndet afskrivning var mindre i POI end det ville have været efter den normale afskrivningsmetode. Ved fastsættelsen af, om dette selskab opnåede en fordel, tog Kommissionen i overensstemmelse med sin normale metode kun hensyn til den skattebesparelse, der var på alle artikler, som var under afskrivning i POI sammenlignet med de beløb, der blev afskrevet efter de normale og fremskyndede tidsplaner. Alle artikler, der ifølge selskabets regnskaber allerede var fuldstændig afskrevet og ikke havde nogen værdi efter standard regnskabsføringsprincipper, blev holdt uden for beregningen af støttebeløbet. Selskabets argumenter er således ikke holdbare.
- (109) Fordelen ved fremskyndet afskrivning udgør derfor en specifik og udligningsberettiget subsidie i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra a), i grundbeslutningen.

Beregning af fordelene

- (110) Fordelen for eksportørerne bør beregnes som forskellen mellem det skattebeløb, der skulle have været betalt i undersøgelsesperioden, hvis den normale afskrivningstakt var blevet benyttet, og det skattebeløb, der reelt blev betalt i henhold til ordningen om fremskyndet afskrivning. Forskellen blev beregnet på grundlag af alle anlægsaktiver (bygninger og maskiner), der stadig var under afskrivning i undersøgelsesperioden. Fordelen bør fordeles på selskabets samlede omsætning.
- (111) Et selskab benyttede sig af dette program og opnåede en fordel på 0,60 %.

g) Fritagelse for importafgift*Retsgrundlag*

- (112) Kapitel 84, 85 og 90 i Republikken Kinas importtoldtarif og import- og eksporttråvaretariffen (i det følgende benævnt »toldkodeksen«).

Støtteberettigelse

- (113) Ifølge ovennævnte bestemmelser i toldkodeksen er fremstillingsvirksomheder, der importerer maskiner, som endnu ikke fremstilles lokalt, med henblik på udvikling af nye produkter, kvalitetsforbedringer, produktionsforøgelse, energibesparelse, fremme af genbrug eller forbedring af produktionsteknikker, fritaget for importafgifter.

Praktisk gennemførelse

- (114) Et selskab, som påtænker at importere maskiner eller udstyr, indgiver en ansøgning til kontoret for industriel udvikling forud for importen af maskinerne. Hvis kontoret finder det godt gjort, at maskinerne ikke er fremstillet i Taiwan, udsteder det et certifikat, der fremsendes til ansøgeren og toldmyndighederne. Toldvæsenet kontrollerer, om de importerede maskiner er identiske med de maskiner, der er beskrevet i certifikatet fra kontoret for industriel udvikling. Denne kontrol foretages stikprøvevis.

Toldfritagelsesbeløb

- (115) Subsidiet er det importafgiftsbeløb, der normalt skulle have været betalt, hvis der ikke var sket en fritagelse. Den normale toldsats for maskiner udgør fra 2 % til 20 %.

Konklusion

- (116) Importafgiftsfritagelsen i henhold til toldkodeksen er et udligningsberettiget subsidie. På grund af subsidiets karakter vil programmet som etableret automatisk blive benyttet af visse industrisektorer i uforholdsmæssigt omfang. De industrisektorer, hvis maskiner fremstilles i Taiwan, vil ikke være berettigede til at benytte programmet. Retten til importafgiftsfritagelse er derfor begrænset til industrier, der er nødt til at importere maskiner, da maskinerne ikke er tilgængelige på det lokale marked. Industrier, som importerer maskiner, der også fremstilles i Taiwan, kan ikke opnå fordel.
- (117) Taiwans regering hævder, at importafgiftsfritagelsen for importerede maskiner ikke er et subsidie som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i grundbeslutningen. For Kommissionen er det imidlertid tydeligt, at importafgiftsfritagelsen udgør en indtægt, som den taiwanske regering giver afkald på, hvorved importøren af maskinerne opnår en fordel. Dette er et subsidie som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundbeslutningen. Den taiwanske regering hævder endvidere, at selv om programmet er et subsidie, er det ikke udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundbeslutningen. Kommissionen finder, at en importafgiftsfritagelse for visse importerede maskiner, som ikke fremstilles lokalt, pr. definition giver en fordel for visse selskaber, som er aktive i en industri, hvor maskinerne ikke fremstilles i Taiwan. Hvis regeringen var besluttet

på at ophæve importtolden på sådanne maskiner, ville det være en anden sag. Men så længe tolden er »skyldig på anden vis« og selskaber er fritaget for den, er det et subsidie i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii).

- (118) Et selskab fremfører, at programmet ligger uden for undersøgelsens område, da det ikke var udtrykkeligt nævnt i den klage, der førte til indledningen af undersøgelsen. Kommissionen bemærker, at klageren opstillede importafgiftsfritagelsen for maskiner og udstyr i klagen (s. 9, afsnit B. 2.2.2). Selv om klageren erklærede, at et sådant program er til rådighed for selskaber, som er beliggende i skattefrie områder, videnskabsbaserede industri-parker eller toldoplæg (»bonded factories«), finder Kommissionen, at disse oplysninger er tilstrækkeligt bevis for at indlede en undersøgelse vedrørende importafgiftsfritagelse for maskiner. Det er også den undersøgende myndigheds rolle at fastsætte det korrekte retsgrundlag og den praktiske gennemførelse af ethvert program, som er omfattet af klagen. Kommissionen har derfor inddraget dette program i undersøgelsen, og eksportørens påstand kan ikke godtages.
- (119) Importafgiftsfritagelsen for maskiner er et udligningsberettiget subsidie, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 4, i grundbeslutningen.

Beregning af fordel

- (120) Fordelen for eksportørerne bør beregnes som det importafgiftsbeløb, der skulle have været betalt, hvis der ikke var opnået fordel ved en fritagelse i henhold til denne ordning. Dette beløb bør fordeles over den normale brugstid for maskiner i denne erhvervsgræn, dvs. 7 år.
- (121) To selskaber benyttede sig af dette program og opnåede fordel på 0,27 % og 0,32 %.

h) Andre subsidier

- (122) Klageren hævdede, at de eksporterende producenter af den pågældende vare opnåede fordele af en række andre subsidieprogrammer. Besvarelsen af spørgeskemaerne og kontrolbesøgene hos Taiwans regering og eksportørerne viste, at de nedenfor angivne programmer ikke blev benyttet af de eksporterende producenter.
- (123) Lån til præferentiel rente — Under kontrolbesøgene blev det fastslået, at Chiao Tung Bank og Medium Business Bank of Taiwan havde ydet lån til en eksportør, men på normale markedsvilkår.
- (124) Fordele for selskaber i eksportforarbejdningzoner og industri-parker — Ingen af de af undersøgelsen omfattede selskaber (eller selskaber, som de var forretningsmæssigt forbundet med) var beliggende i eksportforarbejdningzoner eller industri-parker.

- (125) Fordele for selskaber beliggende i områder med langsom udvikling eller begrænsede naturressourcer — Det fremgik af undersøgelsen, at ingen af selskaberne var beliggende i sådanne områder.
- (126) Der blev ikke ydet »modsvarende midler« til de pågældende selskaber.

Importafgiftsfritagelse for råmaterialer — Det konstateredes, at ingen af de pågældende eksportører opnåede fordele i henhold til dette program.

i) Det samlede subsidiebeløb

- (127) Subsidiets størrelse blev beregnet efter den ovenfor beskrevne metode. For at indbefatte hele fordelingen for de pågældende selskaber blev der tillagt rente med den gennemsnitlige markedsrente i Taiwan i undersøgelsesperioden, dvs. 8 %.

- (128) En eksportør hævder, at tillægelse af et rentebeløb fører til overvurdering af subsidiebeløbet. Angående dette blev renten tillagt for at afspejle den fordel, som modtageren opnåede ved ikke at skulle tilvejebringe et tilsvarende beløb på markedsvilkår. Ifølge artikel 6 i grundbeslutningen er referenceværdien for beregningen af subsidiet de tilsvarende omkostninger til at opnå midler på markedsvilkår. ASCM udelukker ikke, at der tillægges et beløb for renter ved beregningen af den samlede fordel for en modtager under en subsidieordning. Det har således været Fællesskabets faste praksis, siden der blev vedtaget en revideret lovgivning efter Uruguay-Rundens indgåelse, at tillægges et beløb for renter ved beregningen af den samlede fordel i sådanne tilfælde. Dette krav må derfor afvises.

- (129) Der blev således fastsat følgende subsidiesatser for de samarbejdsvillige selskaber:

	(%)	
	China Steel Corporation	Yieh Loong Enterprise Co. Ltd
Skattefradrag for automatiserings- og forureningskontroludstyr	2,19	0
Skattefradrag for investeringer i visse virksomheder	1,34	0
Fremskyndet afskrivning	0,60	0
Fritagelse for importafgift	0,27	0,32
Samlet subsidie	4,40	0,32

- (130) Til orientering skal det bemærkes, at den vejede gennemsnitlige landsdækkende subsidiemargen for de to undersøgte eksporterende producenter, der tegner sig for omkring halvdelen af eksporten til Fællesskabet med oprindelse i Taiwan, er 2,77 % af cif-prisen ved Fællesskabets grænse, hvilket er betydeligt over de minimumsgrænser for Taiwan (nemlig 1 %). Desuden kan det ikke udelukkes, at landemargenen ville være højere, hvis der blev taget hensyn til eventuelle fordele, der er opnået af ikke-samarbejdsvillige selskaber.

gelsen eller om skade og forbrug skulle vurderes i forhold til hele EF-erhvervsgrenens produktion.

D. DEN PÅGÆLDENDE ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

1. Fastlæggelse af det relevante marked i Fællesskabet

- (131) Med henblik på at fastslå, om EF-erhvervsgrenen havde lidt skade og for i den forbindelse at fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer for situationen for EF-erhvervsgrenen var det nødvendigt at undersøge, om denne erhvervsgrens produktion til det konkurrence-neutraliserede marked skulle holdes uden for undersø-

- (132) Der er seksten producenter af varmtvalsede bredbånd i Fællesskabet. Ca. 70 % af de varmtvalsede bredbånd, der fremstilles af disse producenter, anvendes på et konkurrence-neutraliseret marked, dvs. de forarbejdes yderligere af de pågældende producenter i en integreret proces (i det følgende benævnt »det bundne marked«). Disse bredbånd følger en intern proces og overføres til forarbejdning i senere omsætningsled, for hvilken der ikke udstedes fakturaer, da overførslerne finder sted inden for samme retlige enhed. Den øvrige produktion (i det følgende benævnt »det frie marked«) sælges både til forbundne og ikke-forbundne parter.

- (133) Klageren fremførte i den forbindelse, at der måtte skelnes mellem to særskilte markeder. Varmtvalsede bredbånd, der er bestemt for et bundet marked, konkurrerer ikke direkte med den subsidierede import. Følgelig kunne den import, der er omfattet af undersøgelsen, ikke berøre dette marked. Sideløbende hermed hævdede klageren, at den øvrige produktion solgtes til det frie

marked, hvor varerne konkurrerer med den subsidierede import. De vigtigste købere på det frie marked er uafhængige koldtvalseværker som rørmagere, stålservicecentre, stålhandlere og lagerførende virksomheder. Kun varmtvalsede bredbånd, der sælges til det frie marked, er omfattet af klagen.

(134) Eksporterende producenter og importører af varmtvalsede bredbånd til markedet i Fællesskabet hævdede, at definitionen af den pågældende vare og samme vare dækkede alle varmtvalsede bredbånd. De anførte navnlig, at der ikke var nogen klar skillelinje mellem det bundne og det frie marked, og at klagerens definition af det frie marked var vilkårlig. De anmodede derfor om, at vurderingen af markedet i Fællesskabet skulle omfatte det bundne og det frie marked tilsammen.

(135) Til støtte for dette krav blev der henvist til Den Europæiske Domstols afgørelse i Gimelec-sagen⁽¹⁾. De fremførte, at Domstolen i nævnte afgørelse henviste til følgende faktorer for at udelukke, at der var tale om to særskilte markeder:

- den pågældende vare solgtes på samme marked og anvendtes til samme formål
- EF-producenterne solgte den pågældende vare til både forbundne og ikke-forbundne kunder og krævede mere eller mindre samme pris
- selskaber i senere omsætningsled plejede at købe den pågældende vare ikke kun fra forbundne leverandører i Fællesskabet, men også fra importører eller andre ikke-forbundne producenter.

(136) Ifølge flere eksporterende producenter fremgik det af ovenstående afgørelse, at de lovmæssige betingelser for at adskille markederne ikke var opfyldt i den foreliggende sag. EF-producenterne kunne efter deres opfattelse vælge, afhængigt af markedsbetingelserne, at sælge skiftevis til det frie og det bundne marked, eftersom produktionen i Fællesskabet af de to kategorier af varmtvalsede bredbånd er den samme. De påståede bevægelser mellem de to markedssegmenter skulle lovmæssigt forhindre, at en del af EF-produktionen blev holdt uden for undersøgelsen af skade og navnlig uden for forbruget i Fællesskabet.

(137) Kommissionen traf følgende afgørelser:

- a) På grund af det høje integrationsniveau i stålindustrien generelt og i forbindelse med produktionen af den pågældende vare i særdeleshed, overfører EF-producenterne udelukkende fysisk varmtvalsede bredbånd, der er bestemt til det bundne marked, men fakturerer dem ikke. De udsteder ikke kommercielle fakturaer, fordi de involverede parter ikke er særskilte retlige enheder. Der er derfor ingen priser for overførsler inden for det bundne marked i sammenligning med dem på det frie marked

b) EF-erhvervsgrenen producerede ikke til oplagring af varmtvalsede bredbånd, som efterfølgende kunne leveres enten til brug i en intern proces eller sælges på det frie marked. Dette er fordi alle brugere af varmtvalsede bredbånd, også i EF-erhvervsgrenens integrerede proces, har tekniske hindringer for produktionen af produkter i senere omsætningsled. Resultatet er, at der kun i ganske ubetydeligt omfang er bevægelser af varmtvalsede bredbånd mellem de to markeder.

c) Undersøgelsen viste, at EF-producenterne ikke købte den pågældende vare til yderligere forarbejdning i deres integrerede proces fra uafhængige parter inden eller uden for Fællesskabet. Det betyder, at varmtvalsede bredbånd bestemt til det bundne marked ikke konkurrerer med andre varmtvalsede bredbånd, der er til rådighed i Fællesskabet. Det bundne marked kan således klart adskilles fra det frie marked.

(138) På dette grundlag fastslår Kommissionen, at adskillelsen mellem det frie og det bundne marked er fuldt på linje med bestemmelserne i grundbeslutningen og EF-institutionernes praksis i tidligere sager.

(139) Med henblik på at fastlægge de økonomiske indikatorer vedrørende skadesundersøgelsen såsom udviklingen i salg, rentabilitet osv. undersøgte Kommissionen, om EF-producenternes salg til forbundne parter, der var særskilte retlige enheder, generelt burde indføres i fastlæggelsen af det frie marked. Det konstateredes, at dette salg foregik til priser, som mere eller mindre var de samme som priserne ved salg til uafhængige parter. Desuden bekræftede undersøgelsen på linje med visse eksporterende producenters krav, at disse forbundne parter frit kan vælge at købe hos enten forbundne eller ikke-forbundne leverandører i eller uden for Fællesskabet. Det blev derfor konkluderet, at EF-producenters salg til forbundne parter, der er særskilte retlige enheder, var i konkurrence med uafhængige leverandørers salg såsom de leverandører, der er etableret i de berørte lande, og at dette salg derfor også skulle medtages i fastlæggelsen af salget på det frie marked.

(140) En EF-producent hævdede imidlertid, at selskabets salg til forbundne parter burde betragtes som tilhørende det bundne marked. Den pågældende hævdede, at de priser, der faktureredes til de forbundne parter, ikke var markedspriser, og at de var meget forskellige fra dem, der anvendtes over for uafhængige kunder. Producenten tilføjede, at moderselskabet ikke tillod forbundne parter at købe varmtvalsede bredbånd hos uafhængige parter på det frie marked. Følgelig var varmtvalsede bredbånd, der solgtes til forbundne parter, ikke berørt af direkte konkurrence fra andre varmtvalsede bredbånd. De burde derfor holdes uden for i forbindelse med fastlæggelsen af det frie marked.

⁽¹⁾ Sag nr. C-315-90 af 27.11.1991.

- (141) Undersøgelsen bekræftede, at det var gruppens politik ikke at tillade forbundne parter at købe varmtvalsede bredbånd på det frie marked. Analysen af salgspriserne viste, at de priser, der faktureredes til disse forbundne parter, i mange tilfælde var meget forskellige fra markedspriserne. Desuden solgtes varerne til forbundne brugerselskaber, som anvendte dem i den integrerede proces og ikke efterfølgende solgte dem videre som sådanne. Kommissionen konkluderede derfor, at de pågældende varmtvalsede bredbånd ikke kunne anses for at blive solgt på det frie marked og burde derfor holdes uden for i forbindelse med fastlæggelsen af det frie marked.
- (142) På grundlag af ovennævnte kendsgerninger og betragtninger blev det konkluderet, at varmtvalsede bredbånd, der anvendes af EF-producenter som udgangsmateriale for yderligere forarbejdning i en integreret proces inden for en enkelt retlig enhed, bør anses for at være en del af et bundet marked. Det samme gælder for den nævnte EF-producents salg, hvor den pågældende kunne påvise, at salget til forbundne kunder faktisk hørte til på et bundet marked. Alt andet salg fra producenterne i Fællesskabet blev anset for at være en del af det frie marked. Følgelig blev EF-erhvervsgrenens situation vedrørende økonomiske indikatorer som produktion, salg, markedsandel og rentabilitet undersøgt med hensyn til det frie marked.
- (143) Det bør bemærkes, at ovennævnte resultater vedrørende adskillelse og fastlæggelse af nævnte markeder afspejler sig i de oplysninger, der er indhentet inden for rammerne af EKSF-traktaten, navnlig vedrørende tilsyn med stålmarkederne. I disse oplysninger skelnes der grundlæggende efter samme retningslinjer i forbindelse med anvendelsen af varmtvalsede bredbånd.

2. Definition af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet

a) Samlet produktion i Fællesskabet

- (144) Efter et krav fra flere eksporterende producenter undersøgte Kommissionen, om det var nødvendigt at holde flere producenter i Fællesskabet uden for i forbindelse med fastlæggelsen af produktionen i Fællesskabet, fordi de selv importerede varmtvalsede bredbånd fra de pågældende lande.
- (145) Kommissionen konstaterede, at ingen af de producenter, som Kommissionen havde undersøgt, havde importeret varmtvalsede bredbånd fra de pågældende lande i den undersøgte periode. Men visse stålservicecentre og rørproducenter forbundet med de pågældende EF-producenter havde importeret sådanne varer i denne periode.
- (146) I overensstemmelse med resultaterne af definitionen af de relevante EF-markeder i betragtning 131-143 viste undersøgelsen imidlertid, at disse forbundne parter havde optrådt uafhængigt af de producenter, de var forbundne med i deres transaktioner på det frie marked.
- Følgelig kunne indkøbene ikke berøre de nævnte selskabers position som EF-producenter af den pågældende vare.
- (147) Det blev derfor fastslået, at der ikke var grund til at udelukke nogen producenter i forbindelse med definitionen af produktionen varmtvalsede bredbånd i Fællesskabet. Alle seksten producenter, som arbejder på markedet i Fællesskabet, tegner sig således for den samlede produktion af den pågældende vare i Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i grundbeslutningen.

b) Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet

- (148) Klagen blev indgivet på vegne af elleve ud af de seksten EF-producenter af varmtvalsede bredbånd, medens de øvrige fem støttede klagen.
- (149) Kommissionen modtog ti besvarelser af spørgeskemaet fra de klagende selskaber. En mindre producent besluttede ikke sende Kommissionen en besvarelse.
- (150) To af de ti EF-producenter, som besvarede Kommissionens spørgeskema, var ikke i stand til at forelægge alle de oplysninger, der blev anmodet om i forbindelse med undersøgelsen, i et format, som ville give mulighed for at gruppere dem i de oplysninger, der var tilrådighed for de andre EF-producenter.
- (151) Flere eksporterende producenter hævdede, at mindst en EF-producent, som var med i ovennævnte definition af EF-erhvervsgrenen, fik præferencebehandling i forhold til de krav, der blev stillet til interesserede parter i antisubsidieundersøgelser. De fremførte navnlig, at nævnte EF-producent ikke sendte Kommissionen en besvarelse af spørgeskemaet inden for de fastsatte frister for indførelse af midlertidig told. De fandt, at der var tale om diskriminerende behandling og en overtrædelse af artikel 11, stk. 2, i grundbeslutningen.
- (152) Det skal bemærkes, at alle EF-producenter, som er med i definitionen af EF-erhvervsgrenen, besvarede Kommissionens spørgeskema inden for de frister, der er fastsat i grundbeslutningen og således inden for fristen for indførelse af midlertidige foranstaltninger. Kommissionen finder, at alle interesserede parter i denne procedure i samme situation fik samme behandling. Derfor er enhver påstand om overtrædelse af artikel 11, stk. 2, i grundbeslutningen og diskriminerende behandling fra Kommissionens side ikke berettiget.
- (153) De otte producenter, som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, udgør således EF-erhvervsgrenen med henblik på denne procedure. De opfylder bestemmelsen i artikel 10, stk. 7, i grundbeslutningen, idet de tegnede sig for ca. 65 % af den samlede produktion i Fællesskabet af den pågældende vare i undersøgelsesperioden.

(154) Disse producenter anses derfor for at være EF-erhvervs-grenen og omtales som sådan i det følgende, idet de tegner sig for en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af den pågældende vare som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i grundbeslutningen.

E. SKADE

1. Synligt forbrug

(155) Det synlige forbrug af varmtvalsede bredbånd i Fællesskabet blev fastsat på grundlag af de seksten EF-producenters samlede salg på det frie marked og den samlede import til Fællesskabet af den pågældende vare som anført i Eurostats importstatistikker og de eksporterende producenters besvarelser af spørgeskemaet.

(156) Fra 1995 til undersøgelsesperioden steg forbruget i Fællesskabet 9 %, fra 18,4 mio. tons til 20,1 mio. tons. I 1995 var det frie marked kendetegnet ved usædvanligt høje salgspriser og en god efterspørgsel, navnlig efter varmtvalsede bredbånd produceret i Fællesskabet. Men det følgende år var der en nedgang på markedet på 11 %.

(157) Mellem 1996 og undersøgelsesperioden steg forbruget støt. Den største stigning fandt sted mellem 1996 og 1997, hvor markedet øgedes med 22 %. Mellem 1997 og undersøgelsesperioden var stigningen dog kun 0,4 %.

2. Import fra de pågældende lande

a) Ubetydelig import

(158) På grundlag af bestemmelserne i artikel 10, stk. 10, i grundbeslutningen foretages vurderingen af, om der er tale om en ubetydelig import, i forhold til forbruget af den pågældende vare på markedet i Fællesskabet.

(159) På grundlag af tallene fra Eurostat lå importen fra Indien en smule over den grænse på 1 %, der er fastsat i artikel 10, stk. 10, i grundbeslutningen. De indiske eksporterende producenter påstod, at importen fra Indien var ubetydelig, og at landet ikke burde være omfattet af undersøgelsen. Da Indien er et udviklingsland, undersøgte Kommissionen også i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, i grundbeslutningen, om importen fra Indien udgjorde under 4 % af den samlede import, dvs. de minimis-tærskelen for udviklingslande. Importen fra Indien udgør 5,4 % af den samlede import.

(160) Af de beviser, som de indiske producenter fremlagde, fremgår det ikke, at der skulle være grund til at anse deres import til Fællesskabet for at være ubetydelig, navnlig på baggrund af den metode, der anvendtes i forbindelse med fastlæggelsen af det relevante marked i Fællesskabet i betragtning 131-143. De pågældende Eurostatoplysninger og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema viser ikke nogen import under de minimis-grænsen. Importen fra Indien anses derfor at ligge over de minimis-grænsen som omhandlet i artikel 10, stk. 10, og artikel 14, stk. 4, i grundbeslutningen.

b) Kumulativ vurdering af importen

(161) Kommissionens tjenestegrene overvejede, om importen af varmtvalsede bredbånd med oprindelse i Indien og Taiwan skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i grundbeslutningen.

(162) På dette grundlag undersøgte det, om alle kriterier var opfyldt for at kumulere importen fra de pågældende lande. Resultaterne af undersøgelsen var følgende:

— Subsidiemargenen for hvert land lå som ovenfor angivet over de minimis-grænsen.

— Den mængde, der importeredes fra hvert land, var over mindstegrænsen sammenholdt med forbruget i Fællesskabet.

— Analysen af konkurrencevilkårene mellem importerede varmtvalsede bredbånd og samme vare fremstillet i Fællesskabet samt vilkårene for konkurrencen mellem importerede varmtvalsede bredbånd tydede også på, at importen fra de pågældende lande burde kumuleres. De pågældende eksporterende lande solgte faktisk hovedsagelig varmtvalsede bredbånd på det frie EF-marked direkte til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder, såsom koldtvalseværker, rørproducenter, stålforsyningscentre og stålhandlere. Der importeredes også varmtvalsede bredbånd gennem forbundne salgsselskaber, der efterfølgende solgte den pågældende vare til de ovenfor nævnte kundetyper. Det fremgik af undersøgelsen, at EF-erhvervs-grenen solgte samme vare gennem samme salgskanaler og til samme kundekategorier. Endelig konstateredes det, at der forelå en ensartet prispolitik for alle disse salgstransaktioner.

(163) I modsætning til hvad flere eksporterende producenter fremførte, konkluderede Kommissionen, at alle betingelser var opfyldt for at kumulere importen fra ovennævnte lande.

c) **Importens omfang**

- (164) Ifølge Eurostat-importstatistikker mellem 1995 og undersøgelsesperioden steg importen til Fællesskabet fra de berørte lande fra 8 000 tons til 844 000 tons. Den største stigning fandt sted mellem 1997 og undersøgelsesperioden (+ 797 000 tons).
- (165) Undersøgelsen inden for undersøgelsesperioden viste, at importen fra alle de berørte lande fortrinsvis fandt sted i første halvdel af undersøgelsesperioden (551 000 tons); den faldt senere 47 % i anden halvdel af undersøgelsesperioden, men lå stadig betydeligt højere end i anden halvdel af 1997.
- (166) Som allerede nævnt i betragtning 11 klassificeres de forskellige typer varmtvalsede bredbånd almindeligvis i to særskilte kategorier: sorte bredbånd og bejdsede bredbånd. Det fremgik af undersøgelsen, at omkring 90 % af alle varmtvalsede bredbånd, som importeredes fra de berørte lande var sorte bredbånd.

d) **Importens markedsandel**

- (167) Mellem 1995 og undersøgelsesperioden var der en forøgelse af markedsandelen for de eksporterende producenter i de berørte lande fra 0,01 % til 4,2 %. De faktiske stigninger i importmængden gav således de berørte lande mulighed for at vinde 4,2 procentpoints af andelen af markedet i Fællesskabet.
- (168) De største stigninger i markedsandelen forekom mellem 1997 og undersøgelsesperioden, hvor de berørte lande vandt 4 procentpoint.

e) **Prisunderbud**

- (169) For at vurdere eventuelle prisunderbud blev priserne på sammenlignelige typer af varmtvalsede bredbånd så vidt muligt sammenlignet under samme salgsvilkår på markedet i Fællesskabet, i samme medlemsstat og til samme kunder. Den eksporterende producents priser, frit Fællesskabets grænse, blev sammenlignet med EF-erhvervsgrenens priser af fabrik. I påkommende tilfælde blev eksportlandenes salgspriser justeret til priser, frit Fællesskabets grænse, fortoldet og inklusive relevante importomkostninger. Priserne blev også justeret for at sikre en sammenligning i samme handelsled som EF-erhvervsgrenen. Alle justeringer blev foretaget på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen indhentede og efterprøvede i forbindelse med undersøgelsen.

- (170) Som allerede nævnt i betragtning 14 foreslog flere eksporterende producenter, at de varmtvalsede bredbånd de fremstillede og solgte på markedet i Fællesskabet, ikke var af en kvalitet, som kunne sammenlignes med EF-erhvervsgrenens varer.
- (171) Kommissionen fastslog, at det i almindelighed ikke var berettiget med en prisjustering for forskelle i kvalitet, navnlig fordi sådanne forskelle ikke var synlige for brugerne, og det fremgik af undersøgelsen, at alle påståede forskelle i kvalitet ikke nødvendigvis betyder noget for anvendelsen af den pågældende vare.
- (172) Prissammenligningen gav følgende resultater udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser:
- Indien: 6,7 %
 - ESSAR: 6,1 %
 - Tata: 6,1 %
 - SAIL: 19,1 %
 - Taiwan: 4,3 %
 - Yieh Long: 3,9 %
 - CSC: 7,5 %.

3. **Situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet mellem 1995 og undersøgelsesperioden**a) **Produktion**

- (173) Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenens produktion toppede med 12,5 mio. tons i 1997. I den resterende del af den undersøgte periode var produktionen stabil på omkring 11,4 mio. tons til trods for et fald i forbruget i 1996. Denne produktion blev enten solgt på det frie marked eller eksporteret til tredjelande.
- (174) Da EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet anvendes til varmtvalsede bredbånd, der er bestemt til både det frie og det bundne marked, blev det også anset for nødvendigt at undersøge oplysningerne om sådan produktion til det bundne marked for at konstatere, at et fald i produktionen til det frie marked ikke kunne tilskrives et større behov for produktion til det bundne marked.
- (175) Denne produktion steg mellem 1995 og undersøgelsesperioden med 2 % eller ca. 0,6 mio. tons. Dette tydede på en forholdsvis stabil produktion til det bundne marked. Med hensyn til tendenserne i produktionen til det bundne marked mellem 1997 og undersøgelsesperioden var disse de samme som dem, der konstateredes for produktionen til det frie marked.
- (176) Faldet i produktionen af den pågældende vare til det frie marked skyldtes således ikke et større behov for produktion til det bundne marked.

b) **Kapacitet og kapacitetsudnyttelse**

- (177) Produktionsfaciliteterne kan anvendes til produktion af varer til både det frie og det bundne marked såvel som til andre varer, som ikke er omfattet af denne procedure såsom andre stålqualiteter og andre stålprodukter. Kapacitetsudnyttelsen i forbindelse med den pågældende vare blev derfor fastlagt på grundlag af den kapacitet, der officielt var opgivet til Kommissionen inden for rammerne af EKSF-traktaten. Disse kapaciteter fastlægges ifølge bestemte parametre og kan ikke forveksles med bruttokapaciteten eller den faktiske kapacitet. Bruttokapaciteten eller den faktiske kapacitet er den højst mulige kapacitet, der kan opnås uden at tage hensyn til faktorer som det personale, der er til rådighed, ferieperioder, opsætningstider, vedligeholdelse osv.
- (178) EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse var 87 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden, bortset fra i 1997, hvor produktionen toppede og kapacitetsudnyttelsen var 93 %. På det tidspunkt var der et højt forbrug af varmtvalset bredbånd til både det frie marked og det bundne marked.
- (179) Det blev fastslået, at en stor kapacitetsudnyttelse var normal, da det bør erindres, at det i den tunge industri og ganske særlig i stålindustrien er nødvendigt at holde kapacitetsudnyttelsen så stor som muligt for at reducere virkningerne af de høje faste produktionsomkostninger.

c) **Ordre og salg**

i) **Ordre**

- (180) Som et supplement til analysen af salget blev der foretaget en undersøgelse af udviklingen i de ordrer, som EF-erhvervsgrenen modtog. Til dette formål forelagde erhvervsgrenen oplysninger, som også er til rådighed inden for rammerne af tilsynet med stålmarkedet i Fællesskabet i henhold til EKSF-traktaten. Selv om disse oplysninger ikke helt nøjagtigt gengiver situationen vedrørende den pågældende vare, men også omfatter en lidt bredere varekategori, var det muligt at anse denne sammenlægning af oplysninger som repræsentativ for situationen vedrørende den pågældende vare. Disse oplysninger viste, at 1997 var det år, hvor ordreniveauet var højt i forhold til den situation, der konstateredes i undersøgelsesperioden. I modsætning til den stabile udvikling i det synlige forbrug mellem 1997 og undersøgelsesperioden var der en nedgang på 17 % i erhvervsgrenens ordrer mellem 1997 og undersøgelsesperioden.
- (181) Ifølge dette resultat var EF-erhvervsgrenens økonomiske aktiviteter mere regelmæssige og ligeligt spredt ud over hele 1997, hvor ordremængden udviklede sig mere på linje med salgsmængden. Da der er en tidsforskel mellem ordrer og leverancer, tydede nedgangen i ordremængden

på, at der også var tale om nedgang i de økonomiske aktiviteter, hvilket vil blive undersøgt i det følgende.

ii) **Salg**

- (182) I den undersøgte periode steg salget fra 9,6 mio. tons til 9,7 mio. tons, dvs. 1 %.
- (183) I den pågældende periode afspejlede tendensen i salget sig meget bredt i forbrugsudviklingen. Mellem 1997 og undersøgelsesperioden var der imidlertid en nedgang i EF-erhvervsgrenens salg på 12 %, medens forbruget steg ganske lidt.
- (184) EF-erhvervsgrenen fremførte, at skadesindikatoren vedrørende salg er fastlagt på grundlag af sendinger, der er leveret og faktureret i de specificerede perioder. Det er i den forbindelse vigtigt at understrege, at EF-erhvervsgrenen har tilrettelagt sin produktionsproces på en sådan måde, at de ordrer, brugerne har afgivet på en bestemt dato, leveres og faktureres og således sælges til dem med en tidsforskel på mindst tre måneder. For at få en relevant vurdering af udviklingen i en given periode er det således nødvendigt at undersøge ikke blot det faktiske salg, men også de ordrer, der blev modtaget i en sådan periode. Enhver udvikling, der konstateres i forbindelse med disse ordrer, kan således ikke undgå at give sig udslag i en tilsvarende udvikling i salget med en vis tidsforsinkel.

iii) **Differentiering af forskellige typer af salg**

- (185) EF-erhvervsgrenen fremførte, at det for at vurdere den faktiske skade, den blev påført, var nødvendigt at undersøge udviklingen i salget af forskellige typer varmtvalset bredbånd, nemlig sorte bredbånd i forhold til bejdsede bredbånd. Da den subsidierede import af sorte bredbånd udgjorde en stor del af den samlede import, ville udviklingen i erhvervsgrenens salg og salgspriser for den type bredbånd angiveligt vise en særlig skadevoldende situation.
- (186) Undersøgelsen af dette særlige problem viste fra 1995 til undersøgelsesperioden (1998) en nedgang på 13 % i den mængde sorte bredbånd, som EF-erhvervsgrenen solgte på det frie marked, medens salget af bejdsede bredbånd steg 34 %. I absolutte tal er dette et fald på ca. 1 mio. tons i salget af sorte bredbånd og en stigning på ca. 0,5 mio. tons i salget af bejdsede bredbånd.
- (187) Dette bekræftede også, at forholdet i salget af sorte bredbånd og bejdsede bredbånd var mere afbalanceret

for EF-erhvervsgrenen end for de eksporterende producenter. Fra 1995 til 1997 var 70 % af salget sorte bredbånd mod 30 % bejdsede bredbånd. I undersøgelsesperioden blev dette til henholdsvis 60 % og 40 %. Denne udvikling i salget viser med al tydelighed, at der skete et skift fra sorte til bejdsede bredbånd i undersøgelsesperioden, dvs. fra en varekategori, hvor importen var udtalt, til en kategori, hvor importen var mindre fremtrædende.

d) **Prisudvikling**

(188) I den undersøgte periode var der en nedgang på 10 % i de gennemsnitlige salgspriser for varmtvalsede bredbånd, som solgtes af EF-erhvervsgrenen. I 1995 var salgspriserne de højeste i ti år. De fulgte fortsat en faldende tendens indtil 1997 (- 17 % og - 3 % sammenlignet med 1995 og 1996), men steg igen fra 1997 indtil udløbet af undersøgelsesperioden (+ 9 %).

e) **Markedsandel**

(189) Fra 1995 til undersøgelsesperioden formindskedes EF-erhvervsgrenens markedsandel 3,7 procentpoint, fra 52,0 % i 1995 til 48,3 % i undersøgelsesperioden.

(190) Mellem 1995 og 1996 og også mellem 1996 og 1997 øgedes EF-erhvervsgrenens markedsandel med henholdsvis 1,1 og 1,8 procentpoint.

(191) Mellem 1997 og undersøgelsesperioden mistede EF-erhvervsgrenen imidlertid hele den markedsandel, der tidligere var indvundet, og nåede endog ned på et lavere niveau end i 1995. Tabene øgedes til 6,6 procentpoint. En yderligere undersøgelse af situationen viste, at der var tabt markedsandele som følge af en nedgang i salget både i forbindelse med forbundne og ikke-forbundne kunder på det frie marked i Fællesskabet.

f) **Rentabilitet**

(192) Det gennemsnitlige udbytte på EF-erhvervsgrenens salg af den pågældende vare faldt 39 % fra 1995 til undersøgelsesperioden. Den høje fortjeneste (20,7 %) i 1995 var resultatet af høje priser på markedet på det tidspunkt. I 1996 opnåede erhvervsgrenen stadig fortjeneste trods afmatning på markedet og nedgang i salgspriserne (- 15 %). Men genoprettelsen af salget i 1997 gav ikke erhvervsgrenen mulighed for at øge fortjenestmargenen, da salgspriserne faldt igen med 3 %.

(193) I undersøgelsesperioden blev rentabiliteten genoprettet fra niveauet i 1997. Stigningen i salgspriserne (9 % i gennemsnit sammenlignet med 1997) gav EF-erhvervsgrenen mulighed for at opnå en fortjenestmargin på

12,9 %, dvs. den fortjenestmargin, som erhvervsgrenen hævdede var rimelig.

(194) Flere eksporterende producenter erklærede, at EF-erhvervsgrenen også opnåede en meget høj fortjeneste i undersøgelsesperioden, og at denne faktor alene burde have berettiget til øjeblikkelig afslutning af proceduren. En sådan fortjeneste var langt større end hvad Kommissionen havde fundet rimelig i tidligere sager vedrørende stålprodukter.

(195) Ifølge de relevante bestemmelser i grundbeslutningen og WTO-aftalen skal en konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale vedrørende:

a) omfanget af den subsidierede import og dennes indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Fællesskabet og

b) denne indførsels følgerikninger for EF-erhvervsgrenen. Endvidere hedder det, at der skal tages hensyn til, om der har været tale om en betydelig stigning i den subsidierede import enten absolut eller i forhold til forbruget i Fællesskabet. Der skal også tages hensyn til, om den subsidierede import udbydes til en væsentlig lavere pris eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt eller om prisstigninger hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen. Endelig hedder det, at en undersøgelse af virkningerne af den subsidierede import for den indenlandske erhvervsgren skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder størrelsen af de faktiske subsidiermargener, den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, kapacitetsudnyttelse, faktorer, der påvirker priserne osv. Det hedder specielt i grundbeslutningen, at denne liste ikke er udtømmende, og at hverken en eller flere af disse faktorer nødvendigvis er udslagsgivende for afgørelsen.

(196) I det foreliggende tilfælde viste undersøgelsen, at den subsidierede import er steget betydeligt, både absolut og relativt. De lave priser på den subsidierede import lå desuden langt under EF-erhvervsgrenens priser. Der blev også konstateret store subsidiemargener for de fleste af de berørte eksporterende producenter. Efter at have opfyldt ovennævnte betingelser tog Kommissionen stilling til den mulige og faktiske udvikling af en række relevante økonomiske faktorer i undersøgelsen, inden den drog endelige konklusioner. Flere eksporterende producenters påstand om, at alene fortjenestniveauet skulle have berettiget til en afslutning af proceduren, er således helt klart i modstrid med bestemmelserne i grundbeslutningen.

- (197) EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i undersøgelsesperioden, navnlig priser og fortjeneste, bør endvidere betragtes på baggrund af strukturen på markedet for varmtvalsede bredbånd og udviklingen i erhvervsgrenens økonomiske situation i undersøgelsesperioden som omhandlet i punkt 4).
- (198) Endelig er det i forbindelse med antisubsidieprocedurer ikke relevant at foretage en sammenligning af en bestemt økonomisk indikator vedrørende EF-erhvervsgrenen og samme økonomiske indikator på verdensplan.

g) *Investeringer og beskæftigelse*

- (199) Undersøgelsen viste, at der især var investeret i udskiftning af maskiner og udstyr. I undersøgelsesperioden var investeringsniveauet det samme som i 1995. I overensstemmelse med den stærke efterspørgsel i 1997 øgedes investeringerne med 32 % i forhold til 1995.
- (200) Med hensyn til beskæftigelsen blev det tidligere nævnt, at EF-erhvervsgrenen fremstiller flere produkter samme sted og med samme maskiner, navnlig varmtvalsede bredbånd. I den pågældende periode var der et fald på 4 % i antallet af personer, som var beskæftiget med produktionen af den pågældende vare.

h) *Resumé af undersøgelsen af EF-erhvervsgrenens situation mellem 1995 og undersøgelsesperioden*

- (201) Flere eksporterende producenter hævdede, at det ikke var muligt at foretage en konstatering af skaden i undersøgelsesperioden på grundlag af en sammenligning af situationen for EF-erhvervsgrenen i 1995 og 1997. De mente, at navnlig pris- og fortjenesteniveauet i 1995 og produktions-, kapacitetsudnyttelses-, salgs- og markedsandelsniveauet i 1997 ikke var repræsentative for, hvad der ville være tilfældet i loyal konkurrence. Efter deres opfattelse var det på grundlag af de andre resultater for hele den undersøgte periode ikke rimeligt at konkludere, at EF-erhvervsgrenen blev påført væsentlig skade.
- (202) De interesserede parter oplyste i forbindelse med ovennævnte krav imidlertid ikke på hvilken måde flere økonomiske indikatorer, der blev fastlagt i 1995 og 1997, ikke kunne anses for at være repræsentative. De fremførte blot, at priser og fortjeneste i 1995 og produktion, kapacitetsudnyttelse, salg og markedsandel i 1997 ikke var repræsentative. Med andre ord skulle der ifølge denne påstand ikke tages hensyn til en betydelig del af de oplysninger, der blev fastslået i Kommissionens undersøgelse uden beviser eller forklaring på, hvorfor der ikke var tale om loyal konkurrence i 1995 og 1997. Kommissionen fandt i sin undersøgelse ikke beviser til

støtte for påstanden om, at konkurrencevilkårene ikke var normale på markedet i Fællesskabet i årene 1995 og 1997, og det fastslås derfor, at der ikke er nogen grund til ikke at tage hensyn til sådanne oplysninger.

- (203) Kommissionen undersøgte udviklingen i EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i den undersøgte periode og dens generelle økonomiske situation mellem 1995 og undersøgelsesperioden på årsbasis.
- (204) Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenen hævdede sine salgspriser 9 % mellem 1997 og undersøgelsesperioden, hvor der var en mindre stigning i det synlige forbrug, men at den ikke var i stand til at opretholde salgsmængden, som faldt 12 %. Erhvervsgrenen tabte således markedsandele på 6,6 procentpoint eller 14 %. Endvidere faldt erhvervsgrenens produktion 9 %, hvilket også betød nedsat kapacitetsudnyttelse. Trods den negative udvikling steg rentabiliteten fra 6,3 % til 12,9 %.
- (205) Undersøgelsen viste også, at importen fra de pågældende lande steg betydeligt mellem 1997 og undersøgelsesperioden med hensyn til mængde (+ 797 000 tons), hvilket betød en kraftig forøgelse af deres markedsandel (+ 4 procentpoint). Selv om de pågældende lande hævdede deres salgspriser med 10 %, underbød de EF-erhvervsgrenens priser med 6 % i gennemsnit i undersøgelsesperioden.

4. *Analyse af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i undersøgelsesperioden*

a) *Indledende bemærkninger*

- (206) EF-erhvervsgrenen hævdede, at priserne og derfor fortjenesten lå på et højt niveau i hele første halvdel af undersøgelsesperioden, fordi det synlige forbrug og således efterspørgslen var usædvanlig høj, selv om den ikke blev opvejet af et tilsvarende faktisk forbrug. Dette førte i første halvdel af undersøgelsesperioden til lageroverskud, som i vid udstrækning bestod af de pågældende importvarer og i anden halvdel af perioden til en betydelig formindskelse af lagerbeholdningen.
- (207) Erhvervsgrenen mente også, at det ville være nødvendigt med en mere detaljeret analyse af salget efter varetype og salgskanaler, hvor der er direkte konkurrence mellem erhvervsgrenens varer og importvarerne, for at få fastslået det fulde omfang af den påførte skade. Dette indebærer en differentieret analyse af salget af sorte bredbånd i forhold til salget af bejdsede bredbånd, og salgskanaler, hvor der indgås langtidskontrakter i forhold til alt andet salg.

- (208) Endelig anførte erhvervsgrenen, at det var nødvendigt med en mere detaljeret analyse af de fire kvartaler i undersøgelsesperioden på grund af tidsforskydningen mellem købernes ordreafgivelse og leveringen af varerne. En sådan tidsforskel forsinkede angiveligt de negative virkninger af den pågældende import. Det var derfor nødvendigt at undersøge ordred udviklingen i undersøgelsesperioden yderligere.
- (209) Alle aktører på stålmarkedet er enige om, at transaktionerne hovedsagelig foregår på et kvartalsvist grundlag. Produktionen tilrettelægges og baseres på kvartalsvise planer og priser, og både ordrer og leveringerne forhandles i overensstemmelse hermed. De eksportierende producenters antydning af, at det ikke var muligt at foretage en objektiv vurdering af eventuel skade for EF-erhvervsgrenen, hvis undersøgelsesperioden blev opdelt, specielt i kvartaler, var derfor ikke berettiget. EF-erhvervsgrenens påstande blev derfor undersøgt og analyseret som anført nedenfor.
- (210) For at få et overblik over de cykliske svingninger i EF-erhvervsgrenens aktiviteter og efterprøve den kvartalsvise udvikling i dens økonomiske situation endnu engang indhentede Kommissionen også kvartalsvise

oplysninger for perioden fra 1996 til andet kvartal af 1999.

b) *Cykliske svingninger i stålindustrien*

- (211) Ifølge klageren forekommer der sæsonmæssige svingninger på stålmarkedet, hvor de første to kvartaler i hvert kalenderår normalt er bedre end de sidste. Sådanne sæsonmæssige svingninger kunne især konstateres i forbindelse med salgsaktiviteterne. Salget vil normalt være berørt i tredje kvartal på grund af ferieperioden i brugerindustrierne, men kommer så i gang igen i fjerde kvartal. Da nogle af EF-erhvervsgrenens påstande krævede en kvartalsvis analyse, var det vigtigt at sikre, at en udvikling, der konstateredes, ikke bare afspejlede normale kvartalsvise svingninger. En sådan analyse havde en ganske særlig betydning, da klageren påstod, at de tendenser, der konstateredes i undersøgelsesperioden, var langt over normale cykliske forløb.
- (212) Til vurderingen af de cykliske fænomener i forbindelse med varmtvalsede bredbånd konstaterede Kommissionen følgende tendenser i EF-erhvervsgrenens produktion og salg fra 1996 til undersøgelsesperioden:

(%)

	1. kvartal	2. kvartal	3. kvartal	4. kvartal
Produktion				
— 1996	93	97	95	100
— 1997	97	100	97	97
— IP (1998)	100	94	77	70
Salgsmængde				
— 1996	87	90	91	100
— 1997	97	100	97	97
— IP (1998)	100	87	68	61
Salgsværdi				
— 1996	100	96	89	94
— 1997	95	100	99	98
— IP (1998)	100	88	63	51

- (213) Med hensyn til produktionen konstateredes det, at tredje kvartal ikke nødvendigvis udviste det laveste aktivitetsniveau. I 1996 og 1997 var den største forskel 7 % mellem første og fjerde kvartal i 1996, og tendensen i produktionen var lineær i de pågældende år. I undersøgelsesperioden var produktionsniveauet i tredje og fjerde kvartal langt lavere end i første kvartal, hvilket tydede på, at de konstaterede svingninger lå langt over de normale sæsonmæssige svingninger.

rionen og lå langt over de normale sæsonmæssige svingninger.

- (215) Ovenstående kvartalsvise analyse dækker årene 1996 og 1997 samt undersøgelsesperioden og viser, at de konstaterede tendenser i sidstnævnte periode er langt over de normale svingninger i forbindelse med cykliske fænomener i transaktionerne med varmtvalsede bredbånd.

c) *Synligt forbrug og lageroverskud*

- (214) Med hensyn til salgsmængde var den afmatning, der konstateredes i tredje og fjerde kvartal endog endnu mere udtalt i undersøgelsesperioden. Salgsaktiviteterne var usædvanlige små i anden halvdel af undersøgelsespe-

- (216) Som anført i betragtning 155 var udviklingen i det synlige forbrug på årsbasis ret stabil, navnlig mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Det synlige forbrug afspejler pr. definition ikke den faktiske anvendelse, dvs.

- brugernes faktiske forbrug af den pågældende vare. Forskellen mellem den synlige og det faktiske forbrug er grundlæggende de lagerbeholdninger, der findes i forskellige led i distributionskæden, f.eks. i dette tilfælde hos importører, handlende, forhandlere, sælgere, stålservicecentre og brugere.
- (217) Undersøgelsen af dette specielle problem viste, at det synlige forbrug var langt større i de to første kvartaler i undersøgelsesperioden end i de sidste. Den forholdsvis stabile udvikling, der konstateredes i det synlige forbrug i hele 1997, forekom ikke i undersøgelsesperioden. Denne forskel i tendensen var særlig tydelig ved en sammenligning af slutningen af 1997 og begyndelsen af undersøgelsesperioden, da der var en betydelig stigning i det synlige forbrug mellem de to perioder. Dette tyder på en stigning i lagerbeholdningerne, hvorimod det omvendte ville være tilfældet, hvis fjerde kvartal af 1997 blev sammenlignet med fjerde kvartal af undersøgelsesperioden, og således viste en betydelig formindskelse af lagerbeholdningerne i de to sidste kvartaler i undersøgelsesperioden.
- (218) Da disse lagerbeholdninger angiveligt spillede en særlig stor rolle i udviklingen på markedet i undersøgelsesperioden, var det nødvendigt at fastlægge det kvartalsvise synlige forbrug, ikke kun for undersøgelsesperioden, men også for 1997.
- (219) Til at bekræfte disse resultater ville det også være nødvendigt at fastlægge den relevante udvikling i det faktiske forbrug. Dette var imidlertid ikke muligt, da ikke alle de forskellige interesserede parter i distributions- og brugerled var samarbejdsvillige. Kommissionen var alligevel i stand til at fastlægge lagerbeholdningerne hos forhandlerne på grundlag af Eurostat-oplysninger indhentet inden for rammerne af EKSF-traktaten.
- (220) På linje med ovennævnte resultater viste det sig, at der skete en betydelig opbygning af lagerbeholdninger i handelsledet mellem udgangen af 1997 og begyndelsen af undersøgelsesperioden. Der konstateredes således en stigning på 29 % mellem fjerde kvartal i 1997 og første kvartal i undersøgelsesperioden og endnu en stigning på 11 % mellem første kvartal og andet kvartal i undersøgelsesperioden.
- (221) Dette bekræftede også, at lagerbeholdningerne formindskedes betydeligt hen imod slutningen af undersøgelsesperioden (- 22 %). En sammenligning af lagerbeholdningerne ved slutningen af både første og andet halvår af undersøgelsesperioden viste tydeligt, hvordan lagrene blev anvendt. En sammenligning af den kvartalsvise udvikling i lagerbeholdningerne i 1997 og samme udvikling i undersøgelsesperioden bekræfter også ovennævnte resultater.
- (222) Denne tendens til lageroverskud i de to første kvartaler af undersøgelsesperioden blev bekræftet i en redegørelse fra en eksporterende producent i undersøgelsen og af oplysningerne fra en større bruger af den pågældende vare på markedet i Fællesskabet. Denne bruger havde lagerbeholdninger, som midt i undersøgelsesperioden var mere end fordoblet i forhold til i begyndelsen af samme periode, mens der ikke var noget tegn på større forskelle i denne brugers underliggende aktiviteter mellem begyndelsen og slutningen af undersøgelsesperioden.
- (223) Undersøgelsen bekræftede således EF-erhvervsgrenens påstand om, at der forekom betydelige lageroverskud i begyndelsen af undersøgelsesperioden. I de første to kvartaler af undersøgelsesperioden var det synlige forbrug betydeligt højere end det faktiske forbrug, medens det omvendte var tilfældet i tredje og fjerde kvartal af perioden.
- (224) Det synlige forbrug i første halvdel af undersøgelsesperioden var ca. 1,5 mio. større end det synlige forbrug i første halvdel af 1997.
- (225) Nogle interesserede parter hævdede, at EF-erhvervsgrenen i vid udstrækning selv bidrog til det lageroverskud, der konstateredes i første halvdel af undersøgelsesperioden. Det skal i den forbindelse bemærkes, at erhvervsgrenen begyndte at sælge mindre lige fra begyndelsen af undersøgelsesperioden som vist nedenfor, hvilket tyder på, at den ikke havde nogen stor andel i opbygningen af lageroverskud.
- d) Produktion og kapacitetsudnyttelse**
- (226) På kvartalsvist grundlag faldt produktionen 23 % i tredje og 30 % i fjerde kvartal af undersøgelsesperioden i forhold til første kvartal af samme periode.
- (227) Samtidig med nedgangen i produktionen faldt kapacitetsudnyttelsen også 12 % i tredje kvartal af undersøgelsesperioden og 17 % i fjerde i forhold til første kvartal af samme periode.
- (228) På samme måde konstateredes det, at produktionen og kapacitetsudnyttelsen faldt i forhold til de relevante kvartalsvise aktiviteter i 1997. I tredje og fjerde kvartal i undersøgelsesperioden faldt produktionen henholdsvis 20 % og 11 % og kapacitetsudnyttelsen 12 % og 18 % i forhold til tredje og fjerde kvartal af 1997.
- e) Salgsmængde, salgspriser og rentabilitet**
- i) Salgsmængde**
- (229) EF-erhvervsgrenens salgsmængde faldt 32 % i tredje kvartal af undersøgelsesperioden og 39 % i fjerde kvartal sammenlignet med første.

(230) Som allerede nævnt i forbindelse med analysen på år-til-år-basis hævdede Fællesskabet, at der burde foretages en mere detaljeret og differentieret analyse af dens forskellige typer salg og salgskanaler, da dette ville vise, at salget i højere grad blev berørt, når varerne konkurrerede direkte med de pågældende importvarer. Ud over opdelingen mellem salg af sorte og bejdsede bredbånd hævdede erhvervsgruppen også, at en del af dens salg var resultatet af langtidsleverings- og salgskontrakter, som f.eks. er indgået med bilindustrien. Disse kontrakter dækker typisk en periode på op til et år, hvor mængderne og priserne er faste. De eksporterende producenter leverer grundlæggende ikke til kunderne i henhold til den slags kontrakter.

(231) Med henblik på en detaljeret analyse blev ovennævnte salgstyper grupperet og angivet som »langtids«-salg i forhold til »andet«-salg. På samme måde blev der også foretaget en undersøgelse af udviklingen i salg, salgspriser og rentabilitet i forbindelse med sorte og bejdsede bredbånd i undersøgelsesperioden.

(232) Mængden i langtidssalget var meget mere stabil kvartalsvis i undersøgelsesperioden end de øvrige salgsaktiviteter. Der var således et fald på 20 % i langtidssalget i tredje kvartal og på 22 % i fjerde kvartal i forhold til første. Faldet i andet salg var mere udtalt, nemlig 35 % og 43 % i tredje og fjerde kvartal i forhold til første.

(233) Det samme gjorde sig gældende i analysen af salgsmængden af sorte bredbånd i forhold til bejdsede bredbånd. I undersøgelsesperioden var der en mere glidende udvikling i mængden af solgte bejdsede bredbånd i forhold til sorte. Faldet i salget af sorte bredbånd var så stor som 39 % i tredje kvartal og 44 % i fjerde kvartal i forhold til første kvartal af undersøgelsesperioden, mens faldet i forbindelse med bejdsede bredbånd kun var henholdsvis 21 % og 29 %.

ii) EF-erhvervsgruppens salgspriser

(234) I de første to kvartaler af undersøgelsesperioden var priserne på varmtvådede bredbånd stort set stabile, nemlig henholdsvis 306 EUR og 308 EUR pr. ton. Senere faldt priserne til 286 EUR pr. ton i tredje kvartal og til 254 EUR pr. ton i fjerde kvartal. Dette svarer til et prisfald på 17 % i undersøgelsesperioden.

(235) En analyse af priserne efter salgstype viste, at priserne i langtidssalg stort set var stabile i de tre første kvartaler af undersøgelsesperioden og kun faldt fra 320 EUR pr. ton til 312 EUR pr. ton, dvs. 2 %. Faldet var begrænset til 10 % i sammenligning med første og fjerde kvartal af

undersøgelsesperioden. I modsætning hertil var priserne ved andet salg allerede faldet 10 % mellem første og tredje kvartal af undersøgelsesperioden og 21 % mellem første og fjerde kvartal af samme periode.

(236) Sammenligningen af prisudviklingen for sorte og bejdsede bredbånd viste, at priserne på førstnævnte faldt meget mere end priserne på sidstnævnte. Resultatet af disse forskellige tendenser var, at priserne på tværs af kategorierne var meget mere forskellige i slutningen af undersøgelsesperioden end i begyndelsen. Priserne for bejdsede bredbånd faldt kun fra 328 EUR pr. ton til 316 EUR pr. ton, dvs. 4 %. Faldet var begrænset til 12 % i sammenligning med første og fjerde kvartal i undersøgelsesperioden. I modsætning hertil var priserne på sorte bredbånd allerede faldet 10 % mellem første og tredje kvartal og 22 % mellem første og fjerde kvartal.

iii) Rentabilitet

(237) På kvartalsvist grundlag viste det sig, at rentabiliteten var meget god i første halvdel af undersøgelsesperioden. Som følge af hurtige prisfald i de efterfølgende kvartaler mindskedes rentabiliteten fortsat og gik fra 16,8 % i første kvartal af undersøgelsesperioden til -2,6 % i fjerde kvartal.

(238) Salgsdifferentieringen viste en betydelig nedgang i rentabiliteten lige fra starten af undersøgelsesperioden i forbindelse med salget af sorte bredbånd og andet salg end langtidssalg.

(239) Det fremgik af undersøgelsen, at rentabiliteten for langtidssalget var meget god i første halvdel af undersøgelsesperioden (ca. 21 %) og forblev positiv i hele undersøgelsesperioden, nemlig 8 % i fjerde kvartal. Andet salg var også rentabelt på ca. 16 % i første halvdel af undersøgelsesperioden. Som i forbindelse med udviklingen i efterspørgslen efter varmtvådede bredbånd faldt det siden i tredje og fjerde kvartal af undersøgelsesperioden og blev negativt (-7 %) i fjerde kvartal.

(240) Samme konstateringer var gældende for rentabiliteten i forbindelse med sorte og bejdsede bredbånd, hvor rentabiliteten var god for begge typer i første halvdel af undersøgelsesperioden. Derefter var rentabiliteten positiv for bejdsede bredbånd i hele undersøgelsesperioden (4,5 % i fjerde kvartal), mens rentabiliteten i salget af sorte bredbånd formindskedes betydeligt i tredje kvartal og omdannedes til et tab på 16,5 % i fjerde kvartal.

(241) Der var således nedgang i det globale salg, priser og rentabilitet i undersøgelsesperioden. Denne tendens var langt mindre udtalt for salget på segmenter af markedet, hvor den subsidierede import var mindre. Med hensyn til priser og heraf følgende fortjeneste var EF-erhvervs-grenens situation forholdsvis stabil i hele den periode, hvor det synlige forbrug toppede. Undersøgelsen viste også, at erhvervs-grenen ikke var i stand til at øge sit salg i forhold til stigningen i det synlige forbrug. Til gengæld forblev prisniveau og rentabilitet på et højt niveau i en periode med en stærk og stigende efterspørgsel.

(242) Undersøgelsen viste også, at indkøbspriserne på artikler til de største omkostninger i produktionsomkostningerne faldt i undersøgelsesperioden. Navnlig faldt prisen på jernmalm op til 12 %, prisen på skrot op til 40 %, og olieprisen faldt til niveauet i 1970. Omkostningerne til råmaterialer faldt således og satte en grænse for tabene, navnlig i undersøgelsesperioden.

(243) For at fuldføre analysen af salgsmængde, salgspriser og rentabilitet blev det fastslået, at disse økonomiske indikatorer også faldt i forhold til de relevante kvartalsvise aktiviteter i 1997. I tredje og fjerde kvartal af undersøgelsesperioden faldt salgsmængden 24 % og 27 % og salgspriserne 6 % og 19 % i forhold til tredje og fjerde kvartal af 1997. Med hensyn til rentabiliteten konstateredes det, at den var 15 procentpoint lavere i fjerde kvartal af undersøgelsesperioden sammenlignet med fjerde kvartal af 1997.

(244) I forbindelse med vurderingen af udviklingen i salgsmængde, salgspriser og rentabiliteter er det vigtigt at bemærke, at der er et tidsmæssigt forspring mellem EF-erhvervs-grenens prisforhandlinger med kunderne og fakturering og levering. I forbindelse med især udviklingen i andet salg var de priser, der anvendtes i første kvartal af undersøgelsesperioden, i virkeligheden blevet forhandlet i løbet af fjerde kvartal i 1997 og fremefter.

f) Tidsforskel mellem EF-erhvervs-grenens situation og markedsudviklingen

(245) Som nævnt i analysen på år-til-år-basis hævdede EF-erhvervs-grenen, at det var nødvendigt at tage hensyn til tidsforskellen mellem salget af varerne og prisforhandlingerne med de pågældende kunder, når udviklingen i dens priser og rentabilitet skulle vurderes. I praksis foregik prisforhandlingerne mindst et kvartal før salget.

(246) Undersøgelsen viste, at en glidende produktionsplanlægning for en effektiv kapacitetsudnyttelse resulterede i en tidsforskel mellem ordren og salget. Det konstateredes, at denne forskel faktisk var omkring et kvartal. Med andre ord er salget i første kvartal af undersøgelsesperioden resultatet af ordrer, der blev forhandlet og indgået i fjerde kvartal af 1997.

(247) I betragtning af denne tidsforskel viste den kvartalsvise tendens, som blev konstateret i de ordrer, EF-erhvervs-grenens modtog, et betydeligt fald i undersøgelsesperioden. Som erhvervs-grenen hævdede, er denne negative tendens udtalt lige fra første kvartal i undersøgelsesperioden i forhold til den konstaterede tendens i forbindelse med salgsmængder og produktion. Den ordremængde, der blev modtaget i andet kvartal af undersøgelsesperioden, var 17 % lavere end dem, der blev modtaget i første kvartal. Det viste sig også, at niveauet for modtagne ordre var forholdsvis højt i fjerde kvartal af 1997 og svarede til leverancer/salg i første kvartal af undersøgelsesperioden.

(248) Disse konklusioner svarer således til EF-erhvervs-grenens påstand om, at den forholdsvis positive økonomiske situation i første halvdel af undersøgelsesperioden kun afspejler et sundt ordreniveau i sidste kvartal af 1997 og første kvartal af undersøgelsesperioden, nemlig på et tidspunkt hvor efterspørgslen stadig var høj.

g) Konklusion vedrørende EF-erhvervs-grenens situation i undersøgelsesperioden

(249) Den kvartalsvise analyse viste, at EF-erhvervs-grenens økonomiske situation forværredes betydeligt i undersøgelsesperioden, især i anden halvdel. Forværringen gik langt ud over de sæsonmæssige svingninger, der konstateredes i de forudgående år på kvartalsvist grundlag.

(250) Alle skadesindikatorer fulgte en negativ tendens i tredje kvartal i undersøgelsesperioden sammenlignet med den gennemsnitlige aktivitet i perioden: produktionen faldt 10 %, kapacitetsudnyttelsen 6 %, salgsmængden 14 %, salgspriserne 2,4 % og rentabiliteten faldt 2,1 procentpoint.

(251) Udviklingen i det fjerde kvartal i undersøgelsesperioden viser, at EF-erhvervs-grenens økonomiske situation kun forværredes yderligere sammenlignet med det gennemsnitlige aktivitetsniveau i undersøgelsesperioden: produktionen faldt 18 %, kapacitetsudnyttelsen 10 %, salgsmængden 22 %, priserne 13 %, og rentabiliteten blev negativ (-2,6 % af nettoudbyttet), et fald på 15,5 procentpoint.

5. Udviklingen efter undersøgelsesperioden

- (252) Som nævnt førte lageroverskuddene i første halvdel af undersøgelsen til en forholdsvis positiv markedssituation, som gav sig udslag i et godt prisniveau på markedet i Fællesskabet i samme periode. EF-erhvervs-grenens rentabilitet var derfor stadig god. Men da situationen ikke blev understøttet af en positiv udvikling på brugermarkedet, og det sandsynligvis ville føre til en negativ udvikling efter en vis tid, var det også nødvendigt at bekræfte dette scenario ved en analyse af udviklingen efter udløbet af undersøgelsesperioden.
- (253) Som nævnt af flere eksporterende producenter fandt der en vis genopretning sted af den mængde, som EF-erhvervs-grenen fremstillede og solgte i begyndelsen af 1999. Produktionsniveauet og salget var dog imidlertid væsentligt lavere end i begyndelsen af undersøgelsespe-rioden og 1997. Undersøgelsen viste, at EF-erhvervs-grenens økonomiske situation fortsat forværredes efter undersøgelsesperioden, navnlig med hensyn til et fald i salgspriser og rentabilitet i de to første kvartaler af 1999.
- (254) Dette bekræftede de negative virkninger af det massive lageroverskud, som ophobede sig i begyndelsen af undersøgelsesperioden, og den formindskelse af lagerbeholdningerne, som startede i tredje kvartal af undersøgel-sesperioden og fortsatte trods nedgang i den faktiske import i første halvdel af 1999. Ud over lagerover-skuddet kunne forsinkelsen i den negative udvikling for EF-erhvervs-grenen også tilskrives den tidsforskel, som erhvervs-grenen arbejder med i forbindelse med sine kunder. Dette viser sig ikke kun i udviklingen af ska-desindikatorer som produktion, salg, priser og rentabi-litet, men også i udviklingen af de ordrer, som EF-erhvervs-grenen modtog.
- (255) Flere parter hævdede, at det ikke var nødvendigt at indføre udligningsforanstaltninger i denne procedure, da den pågældende import ophørte efter undersøgelsespe-rioden.
- (256) Undersøgelsen viste, at importen på grundlag af gene-relle eller ukontrollerede oplysninger var faldet siden begyndelsen af undersøgelsesperioden, navnlig i forbin-delse med nogle af de lande, der er omfattet af proce-duren. Dette er dog ikke et usædvanligt fænomen i antisubsidie- og antidumpingundersøgelser, da marke-dets aktører og ganske særlig importørerne, tager hensyn til, at undersøgelserne kræver en forsigtig vurde-ring af markedet for så vidt som de kan føre til indførelse af udlignings- og antidumpingsforanstalt-ninger. Aktørernes reaktion kan være mere eller mindre udtalt. Under alle omstændigheder ville det give de

berørte eksporterende producenter mulighed for at følge en skiftevis stimulerende og bremsende kurs i forbin-delse med deres eksport, hvis det gøres berettiget, at der ikke indføres foranstaltninger af hensyn til et fald i importen, som kunne være tidsbegrænset. Noget sådant ville få meget forstyrrende virkninger for alle produkter på markedet i Fællesskabet, og det er derfor ikke muligt at anvende det i den foreliggende sag som begrundelse for ikke at indføre udligningsforanstaltninger.

- (257) Det er også blevet hævdet, at den høje importkoncentra-tion i undersøgelsesperioden kun var et korttidsfæ-nomen. I mellemtiden har markedspriserne i Fælles-skabet nået et niveau, der kan sikre en hurtig genopret-telse af EF-erhvervs-grenens økonomiske situation.
- (258) En detaljeret analyse viser, at EF-erhvervs-grenens priser fortsat forringedes og nåede meget lave niveauer i de to første kvartaler af 1999. Prisfaldet udløste store finan-sielle tab, som EF-erhvervs-grenen måtte afholde over et langt tidsrum.

6. Konklusion vedrørende skade

- (259) På den ene side viste analysen på år-til-år-basis af EF-erhvervs-grenens situation i perioden en række negative udviklinger i perioden fra 1995 til undersøgelsespe-rioden. Den kvartalsvise analyse viste desuden, at erhvervs-grenens økonomiske situation forværredes bety-deligt i hele undersøgelsesperioden. I modsætning til hvad flere eksporterende producenter antydede, er disse udviklinger repræsentative for erhvervs-grenens økono-miske situation i hele undersøgelsesperioden under hensyn til de særlige karakteristika på markedet i Fælles-skabet hvad angår lageroverskud og tidsforskel mellem ordrer og leverancer.
- (260) Undersøgelsen viste også, at den negative udvikling fort-satte og endog forværredes efter udløbet af undersøgel-sesperioden, hvilket var specielt relevant på baggrund af, hvordan markedet i Fællesskabet fungerer. Det blev bekræftet, at denne forværring gik langt ud over de sæsonmæssige svingninger, der konstateredes på kvar-talsvist grundlag i tidligere år.
- (261) Alle skadesindikatorer fulgte således en negativ tendens i tredje og fjerde kvartal i undersøgelsesperioden sammen-lignet med den gennemsnitlige aktivitet i perioden: produktionen faldt henholdsvis 10 % og 18 %, capaci-tetsudnyttelsen 6 % og 10 %, salgsmængden 14 % og 22 %, salgspriserne blev forhandlet til 2,4 % og 13 % under gennemsnitsprisen i perioden, og rentabiliteten faldt 2,1 og 15,5 procentpoint.

- (262) Disse økonomiske indikatorer var også faldende sammenlignet med den pågældende kvartalsvise aktivitet i 1997. I tredje og fjerde kvartal af undersøgelsesperioden sammenlignet med tredje og fjerde kvartal i 1997 faldt produktionen henholdsvis 20 % og 11 %, kapacitetsudnyttelsen 12 % og 18 %, salgspriserne var 6 % og 19 %, og rentabiliteten var positiv både i 1997 og i undersøgelsesperioden, men 15 procentpoint lavere i fjerde kvartal af undersøgelsesperioden i forhold til fjerde kvartal af 1997. Alle disse tendenser blev bekræftet i de to kvartaler efter undersøgelsesperioden.
- (263) Undersøgelsen viste, at disse tendenser ville endog have været endnu mere negative uden særlige salg som salg i henhold til langtidskontrakter eller salg af bejdsede bredbånd, som i mindre grad er berørt af den pågældende import. De ordrer, som EF-erhvervsgrenen modtog til levering i fjerde kvartal af undersøgelsesperioden, var 31 % lavere end dem, der blev modtaget til levering i første kvartal i undersøgelsesperioden.
- (264) På den anden side viste analysen på år-til-år-basis, at den gennemsnitlige fortjeneste steg fra 1997 til undersøgelsesperioden og nåede op på 12,9 %. Fortjeneste og salgspriser var stabile i de første kvartaler af undersøgelsesperioden.
- (265) Hvad angår disse resultater, som ved første øjekast kunne synes at være i modstrid med en afgørelse om skade, viste undersøgelsen, at de svarede til et højt synligt forbrug i første halvår af undersøgelsesperioden, der som det blev bekræftet i undersøgelsen, ikke blev opvejet af et faktisk forbrug. Det bevirkede, at EF-erhvervsgrenens priser og fortjeneste (salget udviklede sig ikke på linje med lageroverskuddet) stadig var stabile, men nødvendigvis måtte falde senere, når det store synlige forbrug ikke blev dækket af et tilsvarende faktisk forbrug. I anden del af undersøgelsesperioden mindskedes det synlige forbrug drastisk, da de massive lagerbeholdninger blev anvendt, hvilket til gengæld fremkaldte et betydeligt fald i priser og fortjeneste.
- (266) Den efterfølgende analyse af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i de to første kvartaler i 1999 bekræftede, at disse negative tendenser ikke var begrænset til undersøgelsesperioden, men var de direkte resultater af udviklingen i denne periode. Produktionen og salgsmængden forbedredes noget sammenlignet med anden halvdel af undersøgelsesperioden, men salgspriserne og fortjenesten var fortsat faldende. Ifølge grundbeslutningen og som bekræftet i afgørelse fra Domstolen, kan der tages hensyn til oplysninger vedrørende tiden efter udløbet af undersøgelsesperioden, navnlig med henblik på at få fastlagt, om de tendenser, der er konstateret i løbet af undersøgelsesperioden, fortsætter.
- (267) På grundlag af udviklingen i EF-erhvervsgrenens situation i perioden fra 1995 til undersøgelsesperioden og i undersøgelsesperioden i særdeleshed konkluderer Kommissionen, at der er forvoldt den pågældende erhvervsgren skade i undersøgelsesperioden. I modsætning til påstanden om, at de økonomiske indikatorer, der viste skade, i stort omfang blev opvejet af andre indikatorer, som viste, at der ikke var tale om skade, fremgik det af den detaljerede undersøgelse, at alle økonomiske indikatorer udviklede sig negativt, navnlig fortjeneste og salgspriser med en tidsforskel på et par måneder. Omfanget af den forvoldte skade gør, at den kan betegnes som væsentlig i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i grundbeslutningen.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (268) I forbindelse med denne analyse er det vigtigt at huske, at den pågældende vare er et meget prisfølsomt produkt. Desuden rummer markedet en lang række særlige karakteristika: forholdet mellem EF-erhvervsgrenen og visse brugere er et langtidsforhold; produktionsopsætningen og planlægningen medfører en vis tidsforskel mellem ordre og levering; og erhvervsgrenen arbejder mere i visse markedssegmenter end de eksporterende producenter. Alle disse karakteristika rejser dog ikke tvivl om, at de varer, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrenen og dem, der importeres fra de berørte lande, er samme varer. Det viser kun, at visse salgskanaler og visse varettyper er mere udsat for konkurrence fra den pågældende import end andre.
- (269) For at drage en konklusion angående årsagerne til skade undersøgte Kommissionen virkningerne af den subsidierede import fra de berørte lande for den skadelige situation for EF-erhvervsgrenen. Samtidig blev også virkningerne af andre kendte faktorer og eventuelle følgevirkninger for den pågældende erhvervsgrens situation også undersøgt. En sådan analyse sikrer, at skade, der forvoldes af andre faktorer end den subsidierede import, bliver identificeret og ikke tilskrevet denne import.

- (270) De andre faktorer, der undersøgtes, var: forbrugsudviklingen, »overforsyningen« af markedet i Fællesskabet, virkningerne af varmtvalsede bredbånd, der importeres til Fællesskabet fra andre tredjelande, adfærd hos andre EF-producenter, som ikke indgik i definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet, EF-erhvervsgrenens eksportresultater og stålindustriens situation på verdensplan.

2. Virkningerne af den subsidierede import

a) Den subsidierede imports mængde og opbygning af lagre

- (271) Undersøgelsen viste, at den pågældende import steg betydeligt, navnlig mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Medens der i 1995 kun indførtes 8 000 tons varmtvalsede bredbånd til markedet i Fællesskabet fra de berørte lande, var der i 1997 tale om 47 000 tons.
- (272) Den største stigning i importen fandt sted i perioden fra 1997 til undersøgelsesperioden (+ 797 tons), navnlig i de to første kvartaler af undersøgelsesperioden. I den pågældende periode blev der leveret over 550 000 tons til markedet i Fællesskabet. Dette repræsenterer mere end ti gange importmængden i andet halvår af 1997. Mellem 1997 og undersøgelsesperioden steg de berørte landes markedsandel 4 procentpoint.
- (273) I perioden fra 1995 til undersøgelsesperioden steg EF-erhvervsgrenens salg kun 1 % samtidig med at forbruget i Fællesskabet steg 9 %, og den tabte således 3,7 procentpoint i markedsandel.
- (274) Perioden med denne importstigning (1997 til udgangen af undersøgelsesperioden) faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation. Produktionen faldt 9 % og salget 12 %. Tabet i markedsandele udgjorde 6,6 procentpoint og i ordrer 17 %.
- (275) Hele udviklingen i importmængden sammenholdt med udviklingen i det synlige forbrug viser, at den pågældende subsidierede import fortrinsvis tilførtes stigningen i lagerbeholdningerne og således stigningen i det synlige forbrug i de to første kvartaler i undersøgelsesperioden, hvorimod erhvervsgrenens salg faldt lige fra undersøgelsesperiodens begyndelse.
- (276) Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenen ikke er særlig meget til stede i forhandlernes salgskanaler i modsætning til de pågældende producenter. Hvad angår visse store aktører, afgav disse kun ordrer på ganske få eller slet ingen varmtvalsede bredbånd hos EF-erhvervsgrenen i tredje og fjerde kvartal af undersøgelsesperioden. Resultatet var et betydeligt fald i efterspørgslen, som startede i tredje kvartal af undersøgelsesperioden (- 28 %) og fortsatte (- 12 %) i fjerde kvartal. Dette havde en negativ indflydelse på EF-erhvervsgrenens priser og rentabilitet i de to sidste kvartaler af undersøgelsesperioden.

- (277) For at vurdere hele denne udvikling bør det nævnes, at udviklingen i EF-erhvervsgrenens situation var særlig negativ, udtalt og øjeblikkelig i forbindelse med de salgskanaler og varetyper, hvor de eksporterende producenter især er aktive. De pågældende producenter er ikke ret aktive i salgskanaler, hvor der indgås langtidskontrakter. Her har EF-erhvervsgrenen klaret sig bedre end i andre salgskanaler, hvor konkurrencen fra importen var mere udtalt. Det er også påvist, at udviklingen i erhvervsgrenens salg af sorte bredbånd, som udgør 90 % af den pågældende import, har været meget negativ igennem hele undersøgelsesperioden.

b) Virkningen af importprisen og stålmarkedets funktionsmåde

- (278) Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenens situation var stabil med hensyn til priser og således den samlede rentabilitet i de to første kvartaler af undersøgelsesperioden, selv om priserne på importen fra de berørte lande fortsat faldt i hele perioden. Udviklingen i priser og fortjeneste skyldtes på den ene side markedets generelle funktionsmåde med en tidsforskel mellem de afgivne ordrer og leveringerne til kunderne og på den anden side udviklingen i lagerbeholdningerne og således det synlige forbrug i undersøgelsesperioden.
- (279) I betragtning af den måde, markedet generelt fungerer på, med en tidsforskel mellem ordrer og leveringer (et kvartal), afspejlede EF-erhvervsgrenens situation først og fremmest de ordrer, der var afgivet i fjerde kvartal af 1997, hvor importen begyndte at stige kraftigt.
- (280) I forbindelse med udviklingen i det synlige forbrug konstateredes det, at situationen i første kvartal af undersøgelsesperioden på markedet i Fællesskabet i almindelighed og for EF-erhvervsgrenen i særdeleshed svarede til en periode med en markant stigning i lagerbeholdninger — og således i det synlige forbrug. Dette gav mulighed for høje priser og fortjeneste trods den samtidige stigning i importen. Den subsidierede import havde således de største virkninger for erhvervsgrenens økonomiske situation på et tidspunkt, hvor det blev klart, at stigningen i lagerbeholdninger og således i det synlige forbrug ikke blev opvejet af en stigning i det faktiske forbrug. På grund af det kraftige fald i efterspørgslen efter varmtvalsede bredbånd ved udløbet af undersøgelsesperioden faldt erhvervsgrenens priser, og rentabiliteten blev negativ.

(281) Klageren hævdede, at de eksporterende producenter ved udgangen af 1997 og i hele undersøgelsesperioden førte en politik med systematiske prisnedsættelser og til stadighed underbød EF-erhvervsgrænsens priser. Dette fremskyndte og forcerede nedgangen i salgspriserne på markedet i Fællesskabet i den pågældende periode.

(282) Undersøgelsen viste, at de eksporterende producenter faktisk satte priserne ned i sidste kvartal af 1997, medens EF-erhvervsgrænsen forsøgte at holde sit prisniveau indtil juni 1998. I juli 1998 sænkede erhvervsgrænsen sine salgspriser. Deres salgspriser, som var over 300 ECU pr. ton i januar 1998, faldt til omkring 250 ECU pr. ton i december 1998.

(283) Dette drastiske prisfald skyldes, at de eksporterende producenter fortsatte med at anvende lavere priser end EF-erhvervsgrænsen i hele undersøgelsesperioden. Underbuddet var forholdsvis lavt i begyndelsen, men blev større og større i løbet af perioden. EF-erhvervsgrænsen måtte derfor sænke sine priser for at kunne fortsætte på markedet, navnlig fra midt i undersøgelsesperioden.

(284) Stål er en større råvare, og den vejledende basispris på varmtvalsede bredbånd offentliggøres dagligt i specialblade og kendes af alle aktører på markedet. De produkter, der fremstilles og sælges af EF-erhvervsgrænsen og dem, der importeres fra de berørte lande, er meget følsomme over for prissvingninger, som hurtigt har virkninger over hele markedet.

De samlede resultater af undersøgelsen viser således, at den negative udvikling i EF-erhvervsgrænsens økonomiske situation kunne tilskrives den pågældende import.

c) *Konklusion vedrørende den subsidierede imports virkninger*

(285) De store mængder subsidieret import, som hobede sig op på markedet i Fællesskabet inden for et meget kort tidsrum, trykkede priserne og førte til mindre markedsandele for EF-erhvervsgrænsen. Disse store importmængder gav visse store brugere i Fællesskabet mulighed for at opbygge lagerbeholdninger, hvilket havde negative virkninger for prisforhandlingerne med EF-erhvervsgrænsen allerede i andet kvartal af undersøgelsesperioden og således forlænge perioden med trykkede priser. Den generelle gennemsigtighed, der hersker på markedet i Fællesskabet, betød også, at brugere og købere hurtigt blev klar over de eksporterende producenters lavprispolitik. Dette fremskyndede og forcerede faldet i salgspriserne på et marked med negative følger for EF-erhvervsgrænsens markedsandel og rentabilitet.

(286) Følgelig konkluderes det, at lavprismporten spillede en stor rolle i forbindelse med forværringen af EF-erhvervsgrænsens dårlige situation og således for den væsentlige skade, der forvoldtes erhvervsgrænsen i undersøgelsesperioden.

3. *Virksomheden af andre faktorer*

a) *Udviklingen i forbruget*

(287) I den undersøgte periode steg det synlige forbrug på markedet i Fællesskabet med 9 %. I perioden mellem 1997 og undersøgelsesperioden steg det synlige forbrug 0,4 %.

(288) På baggrund af den fortsatte positive forbrugsudvikling siden 1996 fastslås det, at forbruget ikke kan være forbundet med den skadelige situation, som EF-erhvervsgrænsen oplevede i undersøgelsesperioden.

b) *Overforsyning af markedet i Fællesskabet*

(289) Påstanden om overforsyning af markedet i Fællesskabet i begyndelsen af undersøgelsesperioden blev også undersøgt. Visse eksporterende producenter i de berørte lande hævdede, at EF-erhvervsgrænsen til stadighed øgede sine leverancer til markedet og således var den vigtigste kilde til overforsyningen. De fremførte derfor, at EF-erhvervsgrænsens høje kapacitetsudnyttelsesgrad som følge af de store leverancer burde udelukke enhver påstået skade forårsaget af import fra de pågældende lande.

(290) Den detaljerede analyse af udviklingen i det synlige forbrug i 1997 sammenlignet med undersøgelsesperioden viste, at dette forbrug var 1,4 mio. større i de to første kvartaler af undersøgelsesperioden end i de tilsvarende kvartaler af 1997. Sammenligningen skal vurderes på baggrund af, at 551 000 tons subsidierede varmtvalsede bredbånd importeredes fra de berørte lande i de to første kvartaler af undersøgelsesperioden, medens den tilsvarende importmængde i samme periode i 1997 var omkring 4 000 tons. Det vil sige, at der var sket en stigning på 0,5 mio. tons i første halvdel af undersøgelsesperioden.

(291) Som nævnt øgede forhandlerne deres lagerbeholdninger væsentligt i første halvdel af undersøgelsesperioden og medvirkede således til overforsyningen af markedet i Fællesskabet. Det fremgik af undersøgelsen, at EF-erhvervsgrænsen ikke er særlig aktiv i forhandlernes salgskanaler, hvorimod de eksporterende producenter solgte store mængder via stålhandlerne. EF-erhvervsgrænsen bidrog således ikke til de lagerbeholdninger, som forhandlerne opbyggede i undersøgelsesperioden.

(292) Undersøgelsen viste således, at stigningen i den subsidierede import var betydelig i undersøgelsesperioden, hvor det konstateredes, at EF-erhvervsgrenen tabte salgandele og oplevede et fald i produktionen, som førte til formindskelse af markedsandelen. Denne stigning i den subsidierede import bidrog således i vid udstrækning til overforsyningen.

c) Import af varmtvalsede bredbånd fra andre tredjelande

(293) Ud over de lande, der er omfattet af denne antisubsidieprocedure var andre eksportlande, nemlig Bulgarien, Iran og Jugoslavien også berørt af en antidumpingprocedure

(294) Desuden eksporterede andre lande også varmtvalsede bredbånd til Fællesskabet. I undersøgelsesperioden var de største eksportører således Rusland, Slovakiet, Rumænien, Ungarn, Sydkorea og Indonesien.

(295) Flere eksporterende producenter hævdede, at der var blevet diskrimineret imod dem i sammenligning med nogle af de andre nævnte tredjelande, som ikke var blevet inddraget i undersøgelsen.

(296) Det skal bemærkes, at der ikke blev indgivet klage imod ovennævnte tredjelande, og at der derfor ikke blev modtaget umiddelbare beviser for subsidiering og skade til at berettiget indledningen af en undersøgelse. Undersøgelsen bragte heller ikke noget frem i lyset, som kunne bevise, at der fandt skadelig subsidiering sted i forbindelse med sådanne tredjelands eksport, og påstanden om diskrimination er således ikke berettiget.

(297) I den undersøgte periode var der en faldende tendens i andelen af den samlede import til Fællesskabet af den pågældende vare fra andre tredjelande, som ikke var omfattet af nogen procedure, men den var dog fortsat betydelig. Importmængden faldt fra 3 mio. tons i 1995 til 2,4 mio. tons i undersøgelsesperioden, dvs. 20 % udtrykt i mængde. Denne import udgjorde 99 % af den samlede import i 1995, men kun 74 % i undersøgelsesperioden. De andre tredjelands andel af markedet i Fællesskabet formindskedes således 20 % i den undersøgte periode.

(298) Importpriserne på varer fra disse tredjelande fulgte den generelle nedadgående tendens på markedet i Fællesskabet og faldt 9 %.

(299) På grundlag af ovenstående kendsgerninger og betragtninger konstateredes det, at importen fra andre tredjelande, som ikke var omfattet af nogen procedure, fortsat var betydelig og til stede på markedet i Fællesskabet. Det viste sig også, at stigningen i importen fra andre tredjelande var meget begrænset, samtidig med at EF-erhvervsgrenens situation til stadighed forværredes, navnlig fra 1997 til undersøgelsesperioden, hvor der var en massiv fremgang i den pågældende import.

(300) Der kan derfor ikke tages hensyn til flere eksporterende producenters påstand om, at importen af varmtvalsede bredbånd fra andre tredjelande, som ikke er omfattet af nogen procedure, har været årsag til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

d) Andre producenter i Fællesskabet

(301) I undersøgelsesperioden tegnede de producenter i Fællesskabet, som ikke indgik i definitionen af EF-erhvervsgrenen, sig for ca. 35 % af den samlede produktion i Fællesskabet.

(302) Ud fra de foreliggende oplysninger var den økonomiske situation i den undersøgte periode for de øvrige producenter af varmtvalsede bredbånd i Fællesskabet den samme som EF-erhvervsgrenens. Deres salg steg 5 % i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning, som var mindre end stigningen i forbruget. Deres markedsandel udtrykt i mængde faldt således 4 %. Endvidere led disse producenter også under pristrykket, hvilket fremgår af nedgangen i salgsværdien på 6 %, og deres salgspriser lå på linje med EF-erhvervsgrenens.

(303) Følgelig havde de øvrige producenter i Fællesskabet kun begrænset indvirkning på forværringen af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation.

e) EF-erhvervsgrenens eksportaktiviteter

(304) Visse eksporterende producenter hævdede, at situationen for EF-erhvervsgrenen forværredes på grund af nedgangen i dens eksportaktiviteter i den undersøgte periode.

(305) Undersøgelsen viste, at salget til eksport til tredjelande faldt med ca. 536 000 tons mellem 1995 og undersøgelsesperioden og med 299 000 tons mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Dette udgør et fald på henholdsvis 4,8 % og 2,9 % af EF-erhvervsgrenens samlede salg. På dette grundlag udelukker Kommissionen ikke, at en sådan nedgang i eksportsalget påvirkede EF-erhvervsgrenens globale økonomiske situation. Men det må huskes, at denne undersøgelse udelukkende omfattede EF-erhvervsgrenens økonomiske situation med hensyn til det frie marked i Fællesskabet. Derfor var priser og indtægter fra eksportsalget holdt uden for skadesundersøgelsen.

f) EF-erhvervsgrenens forkærlighed for at levere til det bundne marked

(306) Flere brugere af den pågældende vare på markedet i Fællesskabet erklærede, at EF-erhvervsgrenen havde forsøgt at øge integrationen af sine aktiviteter i den undersøgte periode. I slutningen af 1997 skulle

erhvervsgrenen have foretrukket fortrinsvis at levere til forbundne parter på det bundne marked, før den leverede til uafhængige parter på det frie marked med det resultat, at brugerne var tvunget til at hente forsyninger uden for Fællesskabet. Skaden kunne derfor ikke være forvoldt af importudviklingen.

- (307) Kommissionen konstaterede, at udviklingen i salget til både forbundne og uafhængige kunder mellem 1997 og undersøgelsesperioden viste en faldende tendens. Det forhold, at forsyningerne til det bundne marked fulgte samme tendens, viser, at der var produktionskapacitet til rådighed. Dette fald i salgsmængde er tegn på, at der ikke var mangel på forsyninger af den pågældende vare, som kunne have ført til et fald i salget til uafhængige parter.

g) Stålbbranchens situation på verdensplan

- (308) Flere eksporterende producenter hævdede, at EF-erhvervsgrenens situation, navnlig i anden halvdel af undersøgelsesperioden, i vid udstrækning skyldtes forværringen af stålbbranchens situation på verdensplan.
- (309) Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at der var en vis afmatning på verdensplan i undersøgelsesperioden. Salgspriserne faldt i USA, Japan og Sydkorea. Salgspriserne i disse lande var imidlertid henholdsvis 15 %, 24 % og 7 % højere end salgspriserne i Fællesskabet i slutningen af undersøgelsesperioden.
- (310) Stålintustriens situation på verdensplan og navnlig situationen i det sydøstlige Asien kan således ikke forklare, hvorfor der skete en forværring af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i den undersøgte periode.

4. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (311) Ovenstående analyse viser, at andre faktorer end den subsidierede import fra de berørte lande kan have bidraget til den vanskelige situation for EF-erhvervsgrenen såsom situationen på verdensmarkedet i undersøgelsesperioden. Undersøgelsen viste imidlertid, at den pludselige stigning i importmængde, pristryk og prisunderbud fra de eksporterende producenters side havde væsentlige negative følgevirkninger for erhvervsgrenens situation. Det konkluderes derfor, at den subsidierede import, særskilt betragtet, har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledende bemærkninger

- (312) Formålet med udligningsforanstaltninger er at afhjælpe illoyal handelspraksis, som har skadelige virkninger for erhvervsgrenen i Fællesskabet og at genetablere en situation med effektiv konkurrence på markedet i Fællesskabet. I tillæg til spørgsmålene om subsidier, skade og

årsagen til skade undersøgte Kommissionen også, om der fandtes andre tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger. Til dette formål blev virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle involverede parter i denne procedure og følgerne af, om der indføres eller ikke indføres foranstaltninger undersøgt i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, i grundbeslutningen på grundlag af de foreliggende oplysninger.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

- (313) I tilfælde af skadelig subsidiering forårsaget af subsidieret import til lave priser er det i en EF-erhvervsgrens interesse, at betingelserne for effektiv konkurrence genoprettes.
- (314) Undersøgelsen viste, at markedet i Fællesskabet for varmtvalsede bredbånd var kendetegnet ved produkter med oprindelse i de berørte lande, som solgtes til priser under EF-erhvervsgrenens priser. Det var muligt at dæmme op for den deraf følgende skadelige situation, så længe importmængden var begrænset. Men den store mængde subsidierede import, som pludselig strømmede ind over markedet i Fællesskabet i en meget kort periode i undersøgelsesperioden, skabte et pristryk, som havde store virkninger for EF-erhvervsgrenens finansielle situation. Denne situation sætter EF-erhvervsgrenen i en alvorligt svækket position, og det er i erhvervsgrenens interesse at få situationen genoprettet.
- (315) I den undersøgte periode iværksatte EF-erhvervsgrenen og andre producenter i Fællesskabet vigtige rationaliserings- og omstrukturingsprojekter, som stadig er i gang i dag. Disse projekter er vigtige på baggrund af globaliseringen af stålmarkedet. Denne aktivitet på verdensplan viser EF-erhvervsgrenens tilpasningsevne, dens konkurrencedygtighed og levedygtighed.
- (316) Med gældende foranstaltninger kunne beskæftigelsen, der steg i den undersøgte periode, opretholdes og eventuelt øges afhængigt af forbrugsudviklingen. Undersøgelsesresultaterne viste, at EF-erhvervsgrenen mistede betydelige salgsmængder og oplevede, at priserne faldt, i særdeleshed hen imod slutningen af undersøgelsesperioden. Den foreslåede udligningstold, der beløber sig til 6 % for samarbejdsvillige eksporterende producenter i vejet gennemsnit, skulle give EF-erhvervsgrenen mulighed for at genoprette den skadelige situation, enten ved at hæve priserne og/eller øge salgsmængderne.

(317) På baggrund af den utilstrækkelige rentabilitet i 1996 og 1997 og den væsentlige skade, der forvoldtes i undersøgelsesperioden, er det højst sandsynligt, at EF-erhvervs-grenens finansielle situation vil forringes yderligere, hvis der ikke træffes foranstaltninger til at afhjælpe de negative virkninger af den subsidierede import. Det vil i sidste ende kunne føre til nedskæringer i produktionen eller lukning af visse anlæg og således true beskæftigelsen i Fællesskabet.

3. Brugernes interesser og relaterede aktiviteter i Fællesskabet

(318) For at vurdere virkningerne for brugerne af, om der indføres eller ikke indføres foranstaltninger, sendte Kommissionen spørgeskemaer til alle kendte brugere på markedet i Fællesskabet. Der blev også aflagt kontrolbesøg hos en større bruger for at efterprøve de indgivne oplysninger. Følgende konklusioner er baseret på besvarelserne fra brugerne.

(319) Det konstateredes, at brugerselskaberne selv importerede ca. 40 % af den samlede import af varmtvalsede bredbånd fra de berørte lande og beskæftiger 4 000 mennesker i Fællesskabet.

(320) Brugerne hævdede, at de ikke længere ville kunne vælge forsyningskilde, hvis der blev indført foranstaltninger, og de var bange for, at de ville blive fuldstændig afhængige af EF-producenternes velvilje. Disse producenter måtte angiveligt forsyne et stort bundet marked, og de havde allerede en andel på 75 % af det frie marked i Fællesskabet. De nævnte, at de pågældende producenters salg på det bundne marked samt en stor del af deres salg på det frie marked var bestemt til forbundne selskaber, hvis produkter i senere omsætningsled konkurrerer direkte med deres egne produkter. Brugerne nævnte også, at EF-erhvervs-grenen kun leverede til uafhængige brugere, når de havde opfyldt de forbundne selskabers behov. De fremførte også, at de forbundne brugerselskaber allerede købte den pågældende vare til under markedspris. Under disse omstændigheder mente brugerne, at indførelsen af udligningsforanstaltninger ville give EF-erhvervs-grenen en afgørende og uberettiget konkurrencefordel på markederne i senere omsætningsled. Dette kunne ikke være i Fællesskabets interesse.

(321) Endelig hævdede disse brugere, at indførelsen af udligningstold sandsynligvis ville skabe forsyningsmangel for uafhængige købere, sådan som det var tilfældet på markedet i Fællesskabet ved udgangen af 1997. Situationen ville klart være en overtrædelse af EKSF-traktaten.

(322) I den forbindelse er det nødvendigt at nævne, at formålet med udligningsforanstaltninger ikke er at forhindre brugerne i at importere varmtvalsede bredbånd fra de pågældende lande, men at sikre, at varerne importeres til priser, som ikke forvolder skade. Selv hvis der indføres udligningsforanstaltninger, vil disse produkter altid være

til stede på markedet i Fællesskabet, og det vil sikre, at brugerselskaberne stadig kan vælge frit med hensyn til forsyningskilde.

(323) Kommissionen skønnede, at en vejret gennemsnitlig udligningstold på 6 % på varmtvalsede bredbånd, der importeres fra de pågældende lande, højst kan fremkalde en stigning på ca. 1,2 % i brugerselskabernes samlede omkostninger til råmaterialer. Disse ekstraomkostninger ville skabe en stigning på ca. 0,8 % i de samlede produktionsomkostninger i betragtning af blandingen af flere indkøbskilder og den gennemsnitlige værditilvækst i produkterne i senere omsætningsled.

(324) Disse anslåede ekstraomkostninger i forbindelse med produktionen, som brugerselskaberne påtog sig og eventuelt væltede over på de efterfølgende købere, er ikke af en sådan art, at de kan bringe brugerindustriernes rentabilitet i fare. Det er desuden nødvendigt at vurdere omkostningerne på baggrund af den forventede positive udvikling på markederne for varmtvalsede bredbånd, når der hersker effektive handelsvilkår.

(325) Angående salgspriserne på det frie marked må det nævnes, at der ikke blev konstateret nogen betydelig forskel mellem EF-erhvervs-grenens priser til forbundne og ikke-forbundne kunder. Desuden kan der ikke tages hensyn til påstanden om, at EF-erhvervs-grenen ikke ønskede at levere eller havde opstillet prioriteringer for sine leveringer af varmtvalsede bredbånd afhængigt af forholdet til køberen i den undersøgte periode, da der ikke blev forelagt beviser for noget sådant. Situationen var snarere det modsatte, idet visse salgskontrakter, der var indgået med EF-erhvervs-grenen, blev ophævet.

(326) På grundlag af ovenstående fastslås det, at eventuelle negative følger for brugerne, hvis der træffes foranstaltninger mod den subsidierede import fra de berørte lande, ikke kan opveje de positive virkninger, det vil have for alle andre aktive aktører på markedet i Fællesskabet.

4. Følgerne for konkurrencen på markedet i Fællesskabet

(327) En del af parterne hævdede, at udligningsforanstaltninger ville begrænse konkurrence på markedet i Fællesskabet og tilskynde til etablering af store stålgrupper. De fremførte, at store stålvirksomheder som British Steel og Sollac i den seneste tid var vokset i størrelse ved at slå sig sammen med eller opkøbe andre stålvirksomheder. Disse grupper konkurrerer også på produkterne i senere omsætningsled med uafhængige brugere, som for det meste består af små og mellemstore virksomheder. Resultatet af en sådan koncentration kunne i sidste ende blive, at mange af disse uafhængige brugere ville forsvinde med en nedsættelse af beskæftigelsen i Fællesskabet til følge.

(328) Angående den angivelige begrænsning af konkurrencen må det nævnes, at der findes mange alternative forsyningskilder såsom Rusland, Indonesien, Ungarn, Rumænien, Sydkorea, Slovakiet, Brasilien osv., som eksporterer varmtvalsede bredbånd til Fællesskabet. Der findes også flere hundrede stålservicecentre, lagerførende virksomheder og forhandlere, som fortrinsvis sælger den pågældende vare til små og mellemstore brugere. Endelig findes der andre EF-stålproducenter end EF-erhvervs-grenen, som er etableret i Finland, Frankrig, Østrig og Grækenland.

(329) Således er der sandsynligvis ikke nogen fare for at begrænse konkurrencen på markedet, da niveauet for de foreslåede foranstaltninger ud fra et økonomisk synspunkt ikke er af en sådan art, at det på forhånd vil lukke markedet i Fællesskabet for de berørte lande.

5. Forsyningsmangel på markedet i Fællesskabet

(330) Visse eksporterende producenter fra de berørte lande og brugere i Fællesskabet hævdede, at indførelsen af udligningsforanstaltninger ville skabe forsyningsmangel, navnlig for de uafhængige brugerindustrier. Dette synspunkt var baseret på, at EF-erhvervs-grenen alene ikke var i stand til at forsyne hele det frie marked i Fællesskabet, og at den altid havde arbejdet med en høj kapacitetsudnyttelse.

(331) Andre interesserede parter hævdede, at EF-erhvervs-grenen end ikke er i stand til at forsyne sine egne forbundne selskaber på det frie marked og derfor ikke vil kunne kompensere for et eventuelt fald i importen som følge af udligningsforanstaltninger.

(332) I den forbindelse bør det nævnes, at producenterne i Fællesskabet ikke er i stand til at forsyne hele det frie marked, og der vil således altid være behov for import fra tredjelande, og markedet i Fællesskabet vil altid være åbent for en sådan import, forudsat at varerne importeres i overensstemmelse med bestemmelserne i grundbeslutningen.

(333) Under alle omstændigheder vil EF-erhvervs-grenen, de andre producenter i Fællesskabet og eksporterende producenter i andre tredjelande fortsat kunne forsyne markedet i Fællesskabet. Også de eksporterende producenter i de af undersøgelsen omfattede lande vil kunne fortsætte med at levere til markedet, da de foreslåede foranstaltninger ikke er af en sådan art, at de vil lukke markedet for dem.

(334) På grundlag af ovenstående kendsgerninger og betragtninger anses påstanden om, at indførelsen af udligningsforanstaltninger vil skabe forsyningsmangel, for ikke at være berettiget.

6. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

(335) Kommissionen finder, at det er nødvendigt at indføre udligningstold for at forhindre, at den subsidierede import øges og EF-erhvervs-grenens økonomiske situation forværres yderligere. Indførelsen af foranstaltninger i dette tilfælde vil også genskabe effektive konkurrence-

vilkår for alle aktører i Fællesskabet. Efter undersøgelse af de forskellige interesser, der er involveret i proceduren, er der endvidere ikke konstateret nogen tvingende grund til, at der ikke bør indføres endelige udligningsforanstaltninger. Det er derfor ikke i modstrid med Fællesskabets interesser at indføre endelige udligningsforanstaltninger.

H. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

(336) Efter at det er fastslået, at den subsidierede import fra Indien og Taiwan har forvoldt EF-erhvervs-grenen væsentlig skade, og at der ikke er nogen tvingende grund til ikke at gribe ind, bør der vedtages endelige udligningsforanstaltninger.

1. Skadesafhjælpningsniveau

(337) Med henblik på fastsættelse af toldniveauet blev der taget hensyn til de konstaterede subsidiemargener og det toldbeløb, der er nødvendigt til at fjerne den skade, som forvoldes EF-erhvervs-grenen ved den subsidierede import. Den nødvendige prisforhøjelse blev fastsat på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige importpris som fastlagt for underbudsberegningerne og en ikke-skadevoldende pris på de forskellige typer varmtvalsede bredbånd, som EF-erhvervs-grenen solgte på markedet i Fællesskabet.

(338) Det nødvendige toldbeløb til at fjerne virkningerne af skadelig subsidiering bør give EF-erhvervs-grenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en rimelig fortjeneste på salget. Den fortjenstmargen på 12,9 % inden skat, som EF-erhvervs-grenen krævede, blev anset for at danne et passende grundlag i betragtning af behovet for langsigtede investeringer og en udbyttesats, som EF-erhvervs-grenen med rimelighed kunne forvente, hvis der ikke fandt skadevoldende subsidiering sted.

(339) Følgelig blev niveauet for afhjælpning af skade i betragtning af den fortjeneste, som EF-erhvervs-grenen opnåede i undersøgelsesperioden, fastlagt for hver enkelt type som forskellen mellem EF-erhvervs-grenens faktiske salgspris og den faktiske salgspris, netto, for sammenlignelige importerede modeller. Forskellen blev så udtrykt som en procent af importprisen cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

2. Endelig told

(340) På baggrund af ovenstående blev det fastslået, at der bør indføres en endelig udligningstold svarende til den konstaterede subsidiemargen, men ikke højere end den skadesmargen, der er fastsat ovenfor i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i grundbeslutningen.

(341) Der fastsættes følgende told af prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Land/Selskab	Skadesmargen	Samlet subsidiemargen	Foreslået udligningstold (%)
Indien	23,8	13,1	13,1
— Essar	6,4	4,9	4,9
— SAIL	23,8	12,3	12,3
— TISCO	6,4	8,7	6,4
Taiwan	29,3	4,4	4,4
— CSC	8,9	4,4	4,4
— Yieh Loong	3,9	0,3	0,0

(342) De individuelle udligningstoldsatser i denne afgørelse er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes ved undersøgelsen vedrørende ovennævnte selskaber. Disse todsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af det pågældende selskab og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, som er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den relevante del af denne afgørelse med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for »alle andre selskaber«.

(343) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle todsatser for selskaber (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) indgives omgående til Kommissionen⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer i selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling, og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktion og salgsheder. Kommissionen vil efter høring af Det Rådgivende Udvalg ændre afgørelsen i overensstemmelse hermed ved ajourføring af listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle todsatser.

(344) For så vidt angår Indien fandtes det for at undgå at belønne manglende samarbejdsvilje passende at fastsætte tolden for de ikke-samarbejdsvillige selskaber til summen af det højeste niveau, der konstateredes pr. individuelt subsidieprogram for de samarbejdsvillige selskaber, dvs. 13,1 %.

(345) Den begrænsede samarbejdsvilje hos de taiwanske eksportører kunne også have berettiget en højere resttold. Da restdumpingmargenen i den sideløbende antidumpingundersøgelse mod Taiwan imidlertid ligger over

skadestærskelen, er det ikke nødvendigt at foretage en sådan beregning.

3. Tilsagn

(346) Eksporterende producenter i Indien har afgivet pristilsagn i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra b), i grundbeslutningen.

(347) Kommissionen finder, at de tilsagn, der er afgivet af de eksporterende producenter i Indien, kan godtages. Godtagelsen af pristilsagnene bør være betinget af, at der for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig tilsagnsfaktura, der klart identificerer producenten og indeholder de oplysninger, som fremgår af bilaget. Fremlægges en sådan faktura ikke, skal der betales udligningstold med den relevante sats.

(348) Hvis tilsagnet misligholdes eller trækkes tilbage, kan der indføres udligningstold i henhold til artikel 13, stk. 9 og 10, i grundbeslutningen.

I. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

(349) På baggrund af resultaterne vedrørende importen af varer fra Sydafrika bør proceduren vedrørende dette land afsluttes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af fladvalsedede produkter af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i oprullet stand, kun varmtvalsedede, med oprindelse i Indien eller Taiwan og henhørende under KN-kode 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 10, 7208 37 90, 7208 38 10, 7208 38 90, 7208 39 10 og 7208 39 90.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat C, DM 24 — 8/38 rue de la Loi/Wetstraat 200 — B-1049 Bruxelles.

2. Tolden fastsættes til følgende af prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af de selskaber, der er nævnt i tabellen:

Land	Selskab	Subsidietold i %	Taric-tillægskode
Indien	Alle selskaber	13,1	A999
Taiwan	China Steel Corp., 1 Chung Kang Road, Hsiao Kang, Kaohsiung 81233	4,4	A071
	Yieh Loong Enterprise Co., Ltd, 317 Yu Liao Road, Chiao Tou Hsiang, Kaohsiung Hsien	0,0	A072
	Alle andre selskaber	4,4	A999

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 finder den endelige udligningstold ikke anvendelse på import, der er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 2.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

1. De tilsagn, der er afgivet i forbindelse med denne antisubsidieprocedure af følgende selskaber, godtages:

Selskab	Land	Taric-tillægskode
Essar Steel Ltd, 27th KM, Surat Hazira Road, Hazira 394270, Dist: Surat, State: Gujarat	Indien	A073
Steel Authority of India Limited, Ispat Bhavan, Integrated Office Complex, Lodhi Road, New Dehli — 110 0031	Indien	A074
Tata Iron & Steel Company Limited, 43 Chowringhee Road, Calcutta — 700 071	Indien	A075

2. Den i artikel 1, stk. 2, fastsatte udligningstold finder ikke anvendelse på import af de pågældende varer i henhold til disse tilsagn, når varerne er overgået til fri omsætning, og når de er fremstillet, eksporteret direkte og faktureret til en importvirksomhed i Fællesskabet af et selskab, der er nævnt i listen i stk. 1, og angivet under den relevante Taric-kode.

Denne fritagelse er betinget af, at der over for den relevante medlemsstats toldmyndigheder forelægges en gyldig tilsagnsfaktura udstedt af det eksporterende selskab med de vigtigste oplysninger som anført i bilaget.

Artikel 3

I henhold til artikel 24, stk. 6, i beslutning nr. 1889/98/EKSF skal medlemsstaternes indberetninger til Kommissionen i forbindelse med hver enkelt overgang til fri omsætning indeholde år og måned for importen, KN-, Taric- og Taric-tillægskoder, typen af foranstaltning, oprindelsesland, mængde, værdi, udligningstold, indførselsmedlemsstat samt eventuelt produktionscertifikatets løbenummer.

Artikel 4

Antisubsidieproceduren vedrørende importen af fladvalsede produkter af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i oprullet stand, kun varmtvalsede, med oprindelse i Sydafrika afsluttes hermed

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne afgørelse er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

*BILAG***Oplysninger, der skal fremgå af den i artikel 2, stk. 2, omhandlede tilsagnsfaktura**

1. Varerapporteringskodenummeret som fastsat i det tilsagn, der er afgivet af den pågældende eksporterende producent, med angivelse af type og KN-kode.
 2. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder angivelse af:
 - fakturanummer
 - fakturadato
 - »selskabsvarekoden«
 - den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer kan toldangives ved Fællesskabets grænser (som anført i afgørelsen)
 - mængde i kg
 - gældende mindstepris.
 3. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
 - kilopris
 - betalingsbetingelser
 - leveringsbetingelser
 - samlede rabatter og afslag.
 4. Navnet på den importør, til hvilken fakturaen er udstedt direkte af selskabet.
 5. Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt tilsagnsfakturaen, og følgende underskrevne erklæring:
 6. »Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af ... (selskabets navn), og som Kommissionen har godtaget i henhold til afgørelse nr. 284/2000/EKSF. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
-